

WAT IS DAT IN UW HAND?

(Heel vriendelijk bedankt, broeder. Is deze bloemslinger voor mij bedoeld? Dank u.)

² Goedenavond, vrienden. Blij om vanavond hier te zijn en zo blij dat we allen konden komen. We danken de goede Heer voor Zijn wonderbare dienst gisteravond. Om te horen. . . Het is de eerste keer dat ik de gelegenheid heb gehad om onder de mensen te komen om—om zo tot hen te prediken sinds lange tijd en hen te dienen.

³ En gisteravond, toen we weggingen, zei de jonge man tegen mij, zei dat ze het niet leuk vinden als ik dat soort samenkomst hou waar ik naar beneden ga en de mensen de handen opleg; ze denken gewoon dat misschien. . . Ze zeiden dat wanneer het vanaf het podium geroepen wordt, dat het altijd honderd procent is. En zeiden: “U neemt de mensen dan gewoon op hun woord.”

Ik zei: “Wel, zij hebben geloof, zij geloven.”

⁴ En toen ik beneden tussen de rolstoelen liep, dacht ik dat het Billy was die vóór me liep. En ik draaide me toevallig opzij om te kijken: het was niet Billy, het was Hem. En toen ik dan weer op het podium stond, toen begon de Heer te profeteren en zei: “Sommigen in de rolstoelen zullen door het gehoor lopen; sommigen zullen eruit komen.”

De jonge man zei: “Zal dat gebeuren?”

⁵ Ik zei: “Wacht maar af en zie.” En daar, gisteravond. . . Dat is juist. Dat zijn vijf verlamde mensen uit de rolstoelen van de week. Dat is geweldig, wat onze Heer doet. Ik geloof dat Hij grotere. . . vanavond meer dan dat zal doen, denkt u niet? Wij geloven dat Hij dat zal doen.

⁶ Nu, aangezien morgenavond de afsluiting van deze dienst is. . . U bent zo goed voor ons geweest, en bent gekomen en hebt hier gezeten bij koel en regenachtig weer. En u bent heel erg aardig geweest, en we zullen u ons altijd herinneren. En ik heb min of meer een kleine worsteling gehad die. . . U. . . Maar goed dat u aardig was, want het is niet gebruikelijk dat ik zo tegen de mensen spreek, of predik, en de altaaroproepen dan doe en zo.

⁷ Broeder Moore kwam om de één of andere reden niet opdagen, en Broeder Arganbright kwam niet opdagen, maar Broeder Thom uit Zuid-Afrika, zegen zijn hart, hij was hier ergens, ik hoorde hem een poosje geleden “amen” zeggen. Hier komt hij er weer. En dat was. . .

⁸ Dat is niet toevallig de kleine jongen die William Branham werd genoemd? Wel, tjonge. Eerste keer dat ik jou zie, zoon. Je bent een flinke jongen. Ik verwacht je nu binnenkort bij mij thuis

te zien. Zie? Wel, dat is echt prima. Ik weet dat jullie allemaal genieten van Broeder Thom als hij spreekt. Hij zal hier morgen waarschijnlijk in één van de kerken zijn.

⁹ Broeder Beeler die hier zit, hij zal 's morgens waarschijnlijk ook ergens prediken. De andere jongens hier, ik neem aan dat ze voor enkele kerken staan ingepland.

¹⁰ Nu, u die hier zijn, en in de dienst, bezoekers onder ons, wel—vind een goede kerk en ga morgenochtend naar de kerk. Al deze predikers hier, ze vertegenwoordigen deze volle Evangeliekerken hier om Atla- . . . of in Macon hier. En ze zouden blij zijn om u in hun kerk te hebben.

¹¹ En ik heb nog niet eens een van de broeders ontmoet, behalve jonge Broeder Palmer hier. Ik heb misschien een paar broeders de handen geschud. Maar als ze allemaal zijn zoals Broeder Palmer, zijn ze fijne mensen, dat kan ik u vertellen, ze zijn echt fijn, gewoon fijne broeders.

¹² En dus hopen we dat er morgen goede diensten zijn door de . . . door de hele streek. Sta morgen op uw post van plicht; nu, ga morgenochtend naar de zondagsschool. En even zien, ik neem aan dat de dienst morgenmiddag hier is. (Is dat juist? Morgenmiddag? Morgenavond? Wel, ze hebben het veranderd naar . . .) Dan is de dienst . . . (U hebt het al aangekondigd, neem ik aan? In orde.) De dienst is hier morgenavond. Goed. Nu, de Heer zij gezegend is ons oprecht gebed.

Nu, als onderwerp, om even over te mediteren. En we willen opnieuw zeggen dat we de lieve Heer zo hartelijk danken voor alles wat Hij heeft gedaan.

¹³ Nu, ik geloof dat voor een gewone Amerikaanse bijeenkomst van dit aantal dagen, waar vijf verlamde mensen in één enkele samenkomst genezen zijn, ik geloof dat dat ongeveer zo—zo groot is als wat de Heer dit hele jaar voor ons heeft gedaan. En nu, in Afrika, of van de andere landen, in India, of iets van die orde, is het anders. Maar hier in Amerika, want er zijn vele diensten die plaatsvinden, en ten eerste blijven we nooit tien avonden, we zijn er normaal gesproken maar ergens tussen de drie en vijf avonden en dan gaan we. Dus, ik zeg dat alleen zodat u kunt zien en weten dat ik geloof dat u een groot geloof hebt, en ik ben zo gelukkig.

¹⁴ Veel van de mensen, zo zeiden ze, hebben getuigd. Broeder Wood en hun vertelden me vandaag over mensen die getuigden, met allerlei ziekten en alles, die genezen zijn. En verschillenden op veldbedden, ik geloof dat we hier vanavond maar één veldbed hebben. God heeft gewoon de veldbedgevallen en alles opgeruimd. Is dat niet wonderbaar?

¹⁵ Zeg, en tussen haakjes, gisteravond, toen ik naar het podium kwam, ongeveer één van de eersten die naar voren kwamen was een—een jammerlijk geval. Ik heb de laatste paar avonden een dame opgemerkt die hier zat met een kleine baby met een

waterhoofd, en daar kan niets voor gedaan worden op het gebied van medisch onderzoek, of wetenschappelijk onderzoek om de kleine makkers te helpen. Ze zijn gewoon totaal hulpeloos. En de arme kleine moeder, zo geïnteresseerd, en nam de kleine makker avond na avond mee, en hij aan het huilen. Ik bleef naar het kleine ding kijken, en ik kon zien wat het probleem was. En vele keren spreken visioenen; ik zeg er zelfs niets over.

¹⁶ Een man belde me op, net een paar ogenblikken geleden, en ik had hem onlangs op een avond in een—een restaurant ontmoet, en daar vertelde de Heer me wat er met hem aan de hand was. Hij belde me op, hij zei: “Weet u, sinds u . . . ik u zag,” zei, “ben ik gewoon een heel stuk beter geworden.” Ik vertelde hem wat er met hem aan de hand was; hij viel bijna flauw. Weet u . . . En dus, hij . . . Dat is het. U hoeft alleen maar toe te kijken; u ziet dat het hoe dan ook gaat gebeuren. Het gaat er dus niet zozeer om of zij er iets van weten, zolang u maar weet . . . tussen . . . dat God heeft gezegd dat het goed zal komen. Dus dat—dat maakt het vast, ziet u. Het is niet het idee dat we willen dat de mensen het weten, zolang God het maar zegt, wel, amen, laat het gewoon gaan, en als u denkt dat een beetje aanmoediging hen zou helpen, dan zeg je meestal wat.

¹⁷ Maar deze kleine baby kwam over het podium, heel groot waterhoofd, leunde over een arme, kleine, vermoeide moeder. En toen ik dat kind de handen oplegde, zag ik dat Licht om het hoofd van het kind wervelen, en ik—ik wist dat er iets ging gebeuren. Dus vroeg ik de moeder of ze de baby naar huis zou nemen. En wist dat er tóén iets mee gebeurde, als ik iets had gehad om het aan de moeder te bewijzen. Maar ik vertelde haar, ik zei: “Neem de baby naar huis.” En ze woonde buiten de stad; ik geloof dat het haar vertelde, ergens zo’n honderdvijftig kilometer. Ze reist ongeveer driehonderd kilometer per avond om de baby te brengen.

¹⁸ En als ze thuis kwam, zei ik: “Doe een kleine koord om z’n hoofd en meet de koord, en knip dan dat koord af; en doe dan het koord de volgende avond, morgenavond, weer om, en breng me het koordje om te zien hoeveel het hoofdje van die baby is gekrompen.” In twi- . . . en dit zou ongeveer achttien uur zijn, of twintig, en hier is het koord, ongeveer vier centimeter koord, dat het hoofd van de baby is gekrompen, binnen ongeveer achttien uur. Ik vraag me af of de moeder vanavond hier ergens is met de baby met . . . O, ze is al . . . Hier is de moeder hier. Dat is goed, in orde. God zegene u, zuster.

¹⁹ Nu, de reden dat ik dat deed, Zuster, was dit: zodat u bemoedigd zou worden. Ik heb voor vele dingen gebeden die ik—ik—ik niet heb gekregen, maar ik geloof niet dat ik, staande voor onze Maker vanavond, ooit oprecht, dat ik God oprecht op die manier om iets vroeg, tenzij Hij het mij gaf of me vertelde waarom Hij dat niet kon. Zie?

²⁰ Nu, die vier centimeter van dat kleine, dat dat hoofdje van die baby in ongeveer achttien of twintig uur is gekrompen, dat is om u aan te moedigen. Zie? Nu, blijf gewoon geloven. Zie? Nu, het—het zal het op die manier verder gaan, voor ongeveer tweeënzeventig uur. Dan zult u merken, blijft u uw koord afknippen. Het zal stoppen; het kan een tijdje erger worden. Wat er ook gebeurt, u blijft gewoon geloven. Ziet u? En zolang u uw geloof zult behouden . . .

²¹ Nu onthoud, wanneer de onreine geest uit een persoon is gegaan, wandelt hij op droge plaatsen en keert weer terug met zeven andere geesten erger dan hij was; en als hij kan, zal hij binnenkomen en overnemen, en de toestand zal veel erger zijn. Maar als de goede man van het huis er niet is, wat uw geloof is, om hem weg te houden . . . Vecht er niet tegen. Hij zal u terug bevechten. Weiger gewoon; negeer het gewoon. Dat is alles. Ga gewoon door. Zeg gewoon dat het voorbij is; dat maakt het voorgoed vast. En met uw baby komt het goed. Nu, de Heer zegene u.

²² Nu, vanavond . . . Ik hou gewoon van het Woord. Houd u niet van het Woord? “Geloof komt door het horen, en het horen van het Woord.” Ik wil hier vanavond dan gewoon een kleine tekst lezen, voor een kleine context, en we willen het lezen uit Exodus het 4e hoofdstuk, zo de Heer wil, en beginnen bij het 2e vers. We lezen misschien het 2e vers en misschien een deel van het 3e.

En de HEERE zei tot hem: Wat is er in uw hand? En hij zei: Een staf.

En Hij zei: Werp hem ter aarde. En hij wierp hem ter aarde, en hij werd een slang; en Mozes vluchtte van haar.

Toen zei de HEERE tot Mozes: Streck uw hand uit, en grijp haar bij haar staart. Toen strekte hij zijn hand uit, en greep haar bij haar staart, en zij werd een staf in zijn hand.

²³ Nu, zullen we even onze hoofden buigen voor een woord van gebed terwijl we tot de Auteur *Hiervan* spreken, en dan over deze zakdoeken hier bidden?

²⁴ Onze lieve Hemelse Vader, we zijn zo dankbaar dat we hier vanavond weer bijeen zijn onder de luifels van deze hemel, om omhoog naar de Hemelen te kijken vanwaar onze hulp komt; onze hulp komt van de Heer. We zijn zo blij om te weten dat Hij vandaag leeft en heerst en Zijn Gemeente niet heeft verlaten zonder een getuigenis van Zijn opstanding.

²⁵ En we zijn vanavond zo dankbaar dat wij, zoals de kinderen van Israël, waar we over zullen spreken, als het Uw wil is, over een paar ogenblikken, hoe ze onder hun lasten eraan voorbijgingen, en in de kist van Jozef keken, en die botten daar zagen liggen, wetende dat God door de profeet had beloofd dat ze op een dag weg zouden gaan. En vanavond, als het antitype van

Jozef, de vorst van de welvaart, is de Heer Jezus opgestaan uit de dood en leeft vanavond hier onder ons als een Goddelijk bewijs dat we op een dag weg zullen gaan, uit deze wereld van moeite en zonde, en waar Satan en al zijn krachten zich bevinden; en we zullen voor altijd vrij van hem zijn.

²⁶ Nu, Heer, terwijl we over deze woorden mediteren, moge de Heilige Geest in het Woord komen, en moge Hij Het aan ieder hart verdelen, precies zoals we vanavond nodig hebben. En mogen wij zeggen, zoals degenen die van Emmaüs kwamen, toen Hij het brood brak, en iets een beetje anders deed dan wat de gewone prediker in die dag deed. . . Hij deed het op een manier die Hij alleen kon doen. En, Vader, we bidden vanavond dat Hij iets buiten het gewone om zal doen dat we niet elke dag zien, in elke religieuze dienst. Gewoon zodat mensen mogen weten dat diezelfde Heer Jezus vanavond leeft, uit de dood, en in en onder de mensen wandelt, dezelfde dingen aan het doen die Hij toen deed. Sta het toe, Vader.

²⁷ Deze zakdoeken die hier liggen, ze vertegenwoordigen arme, kleine, zieke kinderen, vaders, moeders, vele mensen die daar liggen te lijden vanwege ziekten en onderdrukking van de duivel. En, Vader, met handen op hen gelegd met gebed, geheel mijn hart, ik bid dat U mij zult horen, Heer, en de oprechtheid van mijn hart kent, terwijl we elke onreine geest berispen, elke demonische kracht die de mensen bindt waarop deze zakdoeken gelegd zouden worden. En wanneer deze zakdoeken op hen gelegd worden, mogen zij bevrijd worden, Heer, en vreugdevol op hun weg gaan, en Satan gebonden worden en in de buitenste duisternis geworpen worden. Sta het toe, Vader. Help ons nu in het verdere deel van deze dienst, want we vragen het in Jezus' Naam. Amen.

²⁸ Nu, terwijl we slechts enkele ogenblikken hier over het Woord van de Heer mediteren, vertrouw ik erop dat iedereen gewoon. . . Ik zal proberen me te haasten, want ik weet dat de wind een beetje koel en op zieke mensen waait, en ik zal proberen me te haasten. En misschien zal het morgenavond wat warmer zijn en zullen we even wat langer blijven.

²⁹ Laatst gingen we en ik keek op, meneer Wood en ik reden de weg op, en ik zag die arme boeren en hun maïs gewoon opgerold (ik werkte vroeger ook een beetje op een boerderij), en de watermeloenen en alles, de katoen die opdroogde. Ik ging naar huis en ik zei: "Lieve God, ik weet dat we een openluchtdienst hebben, maar stuur die mensen alstublieft wat regen, want ze hebben echt regen nodig." En ik dacht gewoon aan de soevereiniteit van de Heer Jezus, hoe Hij het liet regenen tot aan de dienst, het stopte toen we de dienst hadden, en gaf ze dan een goede doordrenking gisteravond; liet het voor vanavond opklaren. O, tjonge. Hoe wonderbaar is Hij. Hij weet precies

hoe het te doen, nietwaar? En wij hebben Hem gewoon zo lief daarvoor. Hij verdient gewoon alle lof.

³⁰ Nu, vanavond wil ik even enkele ogenblikken spreken over het onderwerp *Wat Is Dat In Uw Hand?*

³¹ Nu, de . . . onze context vanavond gaat over Mozes, een man die door God werd gebruikt, om de kinderen van Israël toen te bevrijden van de Egyptische slavernij. En vele mensen van God zitten vanavond in slavernij.

³² Ik kijk en hier zit een moeder met een klein jongetje, ziet eruit alsof z'n—z'n kleine beentjes misvormd zijn of zoiets. Hij ligt dicht bij zijn moeder. Een kleine makker die hier in een rolstoel zit, een klein kind, heeft misschien polio gehad of zoiets. Z'n kleine been is helemaal ingezwachteld met beugels.

³³ Ik zie een jong meisje dat hier zit, een mooie kleine dame, ziet eruit alsof ze nog in haar tienerjaren is, en een arme oude vader, kreupel in een rolstoel, op *die* manier. Dat is slavernij. Satan heeft dat gedaan.

³⁴ Hier is een kleurling broeder die hier zit. Iemand zit naast hem, houd hem vast, en, of naast hem. En kijk gewoon naar de slavernij waarin Satan de mensen heeft geplaatst.

³⁵ En God is net zo . . . houdt net zo veel van u als Hij van die Hebreëën hield. En toen . . . God zond Mozes daarheen omdat Hij beloofd had dat Hij hen uit die slavernij zou komen bevrijden.

³⁶ En God heeft in deze laatste dag beloofd dat Hij Jezus Christus, de Heilige Geest, in ons midden zou sturen en alle zieken en aangevochtenen zou bevrijden. Want het is geschreven, de laatste Woorden die Hij gesproken heeft, voordat Hij deze aarde verliet, Hij zei: "Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen." Hoe ver? Het tijdperk van de apostelen? Aan heel de wereld; het Evangelie heeft nog niet de hele wereld bereikt. "Ga heen in heel de wereld en predik het Evangelie aan elk schepsel. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. En deze tekenen zullen hen volgen die geloven; In Mijn Naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen spreken; slangen opnemen; of iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen. Als ze hun handen op de zieken leggen, zullen zij genezen worden." Dat is wat de Bijbel zei.

³⁷ Jezus, toen Hij in de Hemel opgenomen werd; de laatste opdracht die Hij ooit aan de gemeente gaf was om de zieken te genezen. De eerste opdracht die Hij ooit aan de gemeente gaf was om de zieken te genezen. Hij koos Zijn zeventig en Zijn twaalf, en stuurde ze uit, en gaf hen kracht tegen onreine geesten, om duivels uit te drijven en om de zieken te genezen, de eerste opdracht. De laatste opdracht was, ga heen in de gehele wereld en genees de zieken.

³⁸ Over die Schriftplaats, ik weet dat vele theologen erover gediscussieerd hebben en onder elkaar gezegd hebben dat dat, Markus 16, waar ik uit citeerde, vanaf het 9e vers niet geïnspireerd was.

³⁹ Het doet me eraan denken, ik geloof niet dat de kansel een plaats is om grapjes te maken, en ik geloof niet in grappen; hou de kansel schoon; grappen zijn voor daar buiten. Maar dit was slechts een kleine aanhaling dat waar was, en het klinkt alsof het misschien een grap zou zijn, maar dat was het niet.

⁴⁰ Er was een kleine man in onze streek van het land die een roeping had voor de bediening. Z'n moeder was een hele fijne oude dame, en ze stuurde hem weg naar een seminarie om een prediker te worden. En terwijl hij weg was, wel, naar de universiteit en het seminarie, om te leren prediken enzovoort, wel, de . . . zijn moeder werd ziek, heel ziek; ze had een longontsteking. En ze lieten de dokter komen, en hij gaf haar natuurlijk alles wat hij haar geven kon. En ze kon geen penicilline nemen; ze was er allergisch voor. Dus gaf hij haar sulfa-medicijn en nog wat andere dingen; en het kreeg gewoon geen effect. De vrouw, wel, haar longen raakten volledig verstopt, en ze was er heel slecht aan toe. Dus stuurden ze een telegram naar haar zoon en zeiden dat hij klaar moest staan, want ze dachten dat z'n moeder gelijk zou sterven en ze moesten . . . wilden dat hij naar huis zou komen. Hij was vele kilometers ver weg.

⁴¹ Maar ineens, wel, er was een kleine dame die aan de hoek woonde, behoorde tot een Volle Evangelie zending, die om de hoek woonde, die in Goddelijke genezing geloofde. Ze ging dus daarheen om de oude dame te zien, en ze zei: "Zuster," zei ze, "onze voorganger gelooft, en wij in onze gemeente, dat Jezus stierf om de zieke mensen te genezen. En als u het niet erg vindt, waarom laat u onze voorganger niet langskomen om voor u te bidden? Misschien dat God zijn gebed zou verhoren en u geneest."

Ze zei: "Dat zou heel fijn zijn. Stuur hem langs." Dus de vrouw . . . de man kwam langs, en hij bad voor haar, en ze werd gezond.

⁴² Ongeveer een jaar later kwam haar zoon naar huis, en ze waren dingen aan het bespreken nadat ze elkaar hadden ontmoet. Hij zei: "Moeder, tussen haakjes," zei hij, "ik heb nooit gehoord wat de dokter je nou eigenlijk gaf dat je zo snel gezond werd toen je de longontsteking had, toen ik klaarstond om te komen."

Ze zei: "O, zoon," zei ze, "ik was vergeten het je te vertellen." Ze zei: "Weet je waar die kleine zending is, verder op de hoek daar?"

En zei: "Ja."

43 Zei: “Weet je, die dame kwam hier langs en vertelde me om haar voorganger te laten komen om voor mij te bidden.” En zei: “Weet je, hij kwam langs en las een stuk uit de Bijbel in het. . . Markus het 16de hoofdstuk, en zei: ‘Ze leggen de handen op de zieken, en ze zullen genezen.’ Weet je dat de Heer me meteen genezen heeft?”

44 “Wel,” zei ze. . . de jongen zei: “luister nou, moeder,” zei, “nu, die mensen zijn ongeletterd.” Zei: “Zie je, zij begrijpen het niet.” Zei: “Wij. . .” Zei: “Er bestaat niet zoiets als Goddelijke genezing.” Zei: “Zoiets staat niet in de Bijbel.” Zei: “Dat was in de vroegere dagen.” Zei: “Nu, in het seminarie, wel, wij hebben geleerd dat Markus 16 vanaf het 9e vers niet geïnspireerd is.”

De kleine moeder zei: “Wel, Halleluja!”

En hij zei: “Moeder. Wel,” zei hij, “je gedraagt je als die mensen.”

En ze zei: “Wel, glorie aan God!”

Hij zei: “Wel, moeder, wat is er met jou aan de hand?”

45 Zei: “Ik dacht net: als de Heer mij met ongeïnspireerd Woord kon genezen, wat zou Hij dan werkelijk kunnen met *Datgene* wat echt geïnspireerd was?” Als dat deel niet geïnspireerd is? Dus, dat is juist. Ik geloof dat Het allemaal geïnspireerd is. Elk deel ervan. En Het is allemaal voor ons, elk deel is voor ons.

46 We hebben niets nodig of geen gebrek. God heeft in alles voorzien wat we nodig hebben voor deze reis. Het is hier voor ons voorzien. O, als. . . Wanneer een mens wedergeboren is uit de Geest van God, geeft de Heer hem een chequeboek onder. . . voldoende om hem tijdens zijn reis te voorzien; en onderaan elke cheque, voor elke verlossende zegen, is het ondertekend met *Jezus'* Naam. Vul het gewoon in en stuur het op. Zie of Hij het niet honoreert. Jawel. Stuur het gewoon op. De aanbetalen, ze staan er al op. Het werd op Golgotha betaald: “Want Hij werd verwond om onze overtredingen, verbrijzeld voor onze ongerechtigheid: de kastijding van onze vrede op Hem; en door Zijn striemen werden wij genezen.” Alles met Zijn Bloed ondertekend. Het is allemaal voorbij. Ieder. . . “Zo wie wil, laat hem komen.” En het is bewezen. Het is hier bewezen, dat Hij uit de dood is opgestaan en dat Hij vanavond onder ons leeft.

47 Hij is de Bevrijder van ons die in slavernij zijn. Welke persoon ook in slavernij is, Jezus Christus is hier om hen vanavond te bevrijden, als u het wil geloven. Nu, ik ben niet hier om u te bevrijden, want ik zou het niet kunnen. Ik werd niet gezonden om dat te doen. Ik werd gezonden om het Evangelie te prediken. Dat is alles. Christus kwam om te bevrijden.

48 Nu, Mozes, toen hij nog maar een geboren baby was, gewoon. . . Het was een grote bedreiging in Egypte, en ze doodden alle mannelijke kinderen. En precies in die tijd werd

Mozes geboren, en de moeder, die zag dat hij een schoon kind was, was niet bang voor—voor Farao's dreigement, van wat hij met al de kinderen deed.

⁴⁹ Nu, als u het ziet, vrienden, om mee te beginnen, ik wil dat u dit heel goed begrijpt, om mee te beginnen, dat gaven en roepingen onberouwelijk zijn. Dat is wat er problemen veroorzaakt. Zie? Probeer niet iets na te bootsen; wees gewoon wat u bent in het Koninkrijk van God. Als u een vinger bent, wees een vinger; als u een neus bent, wees een neus; oog, wees een oog. Ik hoop dat mijn vinger nooit besluit om geen vinger te zijn, omdat het geen oog is. Het zal me zeker een tijdje buiten bedrijf stellen. Dus zo moet het, we moeten allemaal in onze posities komen en verder gaan. Maar de hele groep samen is het Lichaam van de Heer Jezus Christus, ongeacht wat het is.

⁵⁰ Nu, om te tonen dat gaven en roepingen onberouwelijk zijn. Kijk naar Jezus; Hij was het Zaad van de vrouw van de hof van Eden. Hij werd als de Zoon van God geboren. Mozes, hij was een schoon kind bij zijn geboorte, en werd geboren om een bevrijder te zijn. Hij kon het niet helpen dat hij een profeet was. God maakte hem dat bij zijn geboorte.

Kijk naar Johannes de Doper, zevenhonderd en twaalf jaar voordat hij werd geboren, hij was de “stem van iemand die roept in de woestijn.”

⁵¹ Kijk naar Jeremia, Jeremia 1:4, geloof ik. God vertelde Jeremia, zei: “Ik kende u, en—en heiligde u, en stelde u tot een profeet voor de volkeren, voordat u zelfs in de schoot van uw moeder werd gevormd.” Nu, u moet geloven in voorbestemming en voor-verordining, u moet gewoon, het is daar.

⁵² “Gaven en roepingen zijn onberouwelijk.” Dat is wat God in de gemeente heeft geplaatst. Ik verschil wat van mening met mijn Late Regen broeders daar, daarover, van het handen opleggen, het bedienen van geestelijke gaven. Ik geloof dat u dat verkeerd hebt. Zie? Dat is in orde, we willen er geen ruzie over maken, maar ik—ik geloof dat u daar verkeerd bent. Ziet u?

⁵³ Paulus en Timoteüs, zij erkenden dat om, dat Timoteüs een prediker en een begaafd man was. We doen hetzelfde in de Baptistenkerk en al de anderen, wanneer we zo'n man zien, om hem de handen op te leggen. Maar niet om hem een geestelijke gave te geven, maar om hem de rechterhand van gemeenschap en zegen te geven om te bedienen met de gave die God hem heeft gegeven. Dat—dat is gewoon het verschil, ziet u. En dus als u probeert hem een gave te geven, dat is wat de mens doet, ziet u, en het zal nooit werken. Het is zeker niet succesvol geweest, en ik denk niet dat het dat ooit zal zijn.

⁵⁴ Nu, maar als God iets heeft gedaan, is het anders. Mozes besefte dat hij Mozes was. God, hoe Hij hem bewaarde en voor hem zorgde. En toen hij volwassen werd, dacht hij dat de mensen

het zeker zouden begrijpen, geestelijk gezind zouden zijn om het te begrijpen.

⁵⁵ Nu, daar is een punt waar ik wou dat we tijd hadden, als het niet zo kil was, om er even bij stil te staan: De mensen faalden zo zeer om het te begrijpen! En toen hij de Egyptenaar doodde, denkend dat de mensen het zouden begrijpen, zijn eigen volk, dat hij werd gestuurd om hen te bevrijden, maar ze begrepen het niet. Nu. . .

⁵⁶ We komen er dan achter dat hij naar het land Midian vluchtte. En daar trouwde hij een Ethiopisch meisje genaamd Zippora. Mozes had in het begin een erg opvliegend temperament. Dat weten we. God moest het uit hem wegnemen. Dus dan. . . hij trouwde met dit meisje en hij werd een dienstknecht van zijn schoonvader en hoedde de schapen daar achteraan in de woestijn.

⁵⁷ Op een dag, ik kan me gewoon voorstellen dat ik deze oude man van tachtig jaar oud zie. Hij had daar twee kinderen gekregen. En hier komt hij nu aan, de schapen aan het hoeden, gewoon een schaapherder, een man uit. . . raakte uit de wil van God, en vermoordde een man, en daar nu als een schaapherder.

⁵⁸ Maar als God iets voorbestemd heeft, zal het net zo zeker geschieden als God in de Hemel is. Dus het zal hoe dan ook zijn. Er is niets ter wereld dat Jezus Christus kan stoppen om voor de tweede keer te komen. God heeft het verordineerd dat het zo zal zijn. Er is geen manier in de wereld dat u ooit de boodschap van Goddelijke genezing zou kunnen stoppen. U zou er zoveel tegen kunnen vechten als u wilt, maar God heeft verordineerd dat het moet uitgaan, en het gaat uit. Dat is juist. Ongeacht, iemand. . . “God kan zelfs uit deze stenen kinderen voor Abraham verwekken.” Dus het beste wat men kan doen is zich bij Gods programma aansluiten en verder marcheren met de kerk, is het beste wat ik weet te doen.

⁵⁹ Hier enige tijd geleden was ik boven in het Vrijheidsbeeld en ik ging die arm in. En ik keek naar buiten over dat raam, en zag een stel kleine mussen die dood waren, die daar overal, buiten lagen. En ik zei tegen de gids, ik zei: “Zeg, wat is er aan de hand? Die kleine mussen zijn—zijn dood.”

⁶⁰ Hij zei: “Meneer, er was gisteravond een storm, en die kleine kereltjes cirkelden rond en kwamen in het licht van dit Vrijheidsbeeld hier. En in plaats van het licht naar de veiligheid te volgen, kwamen ze en sloegen hun kleine hersens eruit, door te proberen het licht eruit te slaan. Het enige dat hen kon helpen, probeerden ze eruit te slaan en doodden zich daarbij.”

⁶¹ Ik zei: “Prijs God. Er kunnen ongelovigen zijn die opstaan in, gewone, wat ook maar, sceptici en ongelovigen, maar hoe meer u het Licht eruit slaat, het Licht van God eruit probeert te slaan, slaat u uzelf gewoon ter dood en u valt in schande neer, en het

Licht van God zal verder schijnen door de eeuwen heen.” Dat is juist. God zal verder gaan ondanks alles wat iemand kan doen. Het beste wat u kunt doen is u volledig bij Hem aansluiten en voorwaarts gaan met de—met de stroom van de Heilige Geest.

⁶² En Mozes, toen hij op een dag daar ver achteraan in de woestijn was, ik stel me voor dat hij wat ontmoedigd was toen hij daar liep, denkend aan wat daar in Egypte was gebeurd, en aan al zijn vrienden. En hier was hij getrouwd in een ander ras van mensen, en hij hoedde de schapen van zijn schoonvader. Hij keek toevallig daarheen en hij zag een struik die in brand stond, en hij vond het vreemd dat de struik nooit verbrandde. Dus, God probeerde Mozes z'n aandacht te trekken.

⁶³ En hoe weet ik, wat weet u, maar dat deze bijeenkomst hier misschien geweest is om . . . dat God het hier heeft geplaatst om de aandacht te trekken van sommigen van u mensen die in deze kerken hier in de buurt leven, zonder te weten dat God uit de dood is opgestaan en dat Jezus hier vanavond leeft en de zieken en de aangevochtenen geneest? Misschien bracht Hij u hierheen om deze lamme en kreupelen en verwrongen mensen uit de rolstoelen te zien opstaan en weglopen, om Zijn Geest door het gehoor te zien bewegen en mensen te corrigeren, en zondaars hier op het podium te berispen, heilige, godvruchtig uitzierende mensen, hun komt vertellen waar ze zondigen, en hoe de dingen zijn. En elk Woord ervan is onfeilbaar de waarheid. Hoe weet u dat God uw aandacht niet heeft getrokken om naar zoiets te komen kijken, zodat u zich ook zou afwenden? Niet van uw kerk afwenden, maar u van uw levenswijze afwenden, en de levende God dienen in de nieuwe geboorte en door wedergeboren te zijn. Misschien is God dat aan het doen.

⁶⁴ Mozes draaide zich opzij, en toen hij naar die brandende struik keek, begon hij, zei: “Wel, ik zal ernaartoe gaan en kijken wat dit gezicht is.” Meestal openbaart God Zich in vuur.

⁶⁵ Dus keerde hij zich om, om het te zien, en God sprak tot hem vanuit de struik en zei: “Mozes, doe uw schoenen uit, want de grond waarop u staat is heilige grond.”

Nu, wat als Mozes gezegd zou hebben: “Nu, Heer ik ga gewoon eerbiedig tegen U zijn, ik ga mijn hoed afnemen, dat zal even goed zijn?”

God zei nooit: “uw hoed.” Hij zei: “uw schoenen.”

Nu, als ik zou zeggen: “Wel, ik sloot me aan bij de kerk; ben ik niet even goed als de man naast mij?”

God zei nooit: “Als een man zich niet bij de kerk aansluit . . .” Hij zei: “Een man moet wederom geboren worden. Als hij dat niet . . .”

U zegt: “Wel, ik—ik ga naar een goede kerk.”

66 Dat is goed, maar dat is niet de vereiste. “Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, zal hij het koninkrijk Gods voorzeker niet binnengaan.” God heeft één vast programma, hoe goed iets anders er ook uitziet. U moet in lijn komen met Gods Evangelie. De Bijbel zegt het, en dat is wat we moeten doen.

67 En Mozes moest in lijn komen met Gods programma, niet wat Mozes dacht dat eerbied was, maar wat God eerbied noemde. En hij zat neer, deed zijn schoenen uit, en liep naar voren. Hij zei: “Ik heb,” Hij, “hoorde het geschrei van Mijn volk, en Ik ben gekomen, en Ik ga u ernaartoe zenden om hen te bevrijden.”

68 Weet u, Mozes klaagde. Hij zei: “Nu, kijk, ik ben een man van langzame spraak. Ik kan niet goed spreken, en ik ben niet welsprekend, enzovoort.” Hij begon te klagen, en God vertelde hem dat Hij Aäron zou sturen. En toen wilde hij weten, hij zei, als hij Zijn heerlijkheid kon zien, wat zou hij hen vertellen wat er gebeurd was?

En God zei tegen Mozes: “Wat is dat in uw hand?”

69 Nu, wat er ook dichtbij lag, God had alles kunnen gebruiken. God had een struik kunnen gebruiken. Maar Mozes had iets in zijn hand. Hij zei: “Het is een stok.”

70 Hij zei: “Werp hem op de grond.” En hij wierp hem op de grond, en toen hij dat deed, veranderde het in een slang. Hij raapte haar op bij de staart; het werd weer een staf. En God toonde Mozes daardoor wat Hij kon doen, dat Hij nog steeds de levende God was. Hij kon het natuurlijke nemen en het in het bovennatuurlijke veranderen. Hij kon doen wat Hij ook wilde, want Hij was God.

71 Mozes pakte die staf in zijn hand, ging Zippora, zijn vrouw, halen, en zette haar op een muilezel, en zette een kind op elke heup. En greep een oude ezel bij het hoofdstel en de stok in zijn hand, en hier ging hij naar Egypte toe om een... twee miljoen mensen te bevrijden.

72 Kunt u zich dat voorstellen? Wat een kritisch uitziend tafereel zou dat zijn. Deze oude man, tachtig jaar oud, met een witte baard en haar dat zo waaide, gewoon blij te schreeuwen, te roepen: “Glorie aan God,” zijn vrouw die schrijlings op deze muilezel zat, met een kind op elke heup, onderweg om het over te nemen. Kunt u zich dat voorstellen?

73 Wat denkt u dat de grote legers en soldaten die dag gezegd zouden hebben? “Wel, die oude, arme ouwe kerel is gek geworden.” De wereld denkt dat altijd, maar hij had het Woord van de Heer, en het moest geschieden. Hij had Gods belofte. En hij had die oude staf in z'n hand en zwaaide ermee.

74 Nu, een droge stok tegen het grote leger van Egypte, dat in die dagen de wereld had veroverd, duizenden keer duizenden strijdwagens, ruiters, speerdraggers, de grootste gemechaniseerde

eenheden; net zoals vandaag één man die in z'n eentje tegen Rusland zou proberen te gaan of iets dergelijks, misschien waren de kansen toen kleiner.

⁷⁵ En Mozes, tachtig jaar oud, kaalhoofdig stel ik me voor, en de snorharen die neerhangen, en het haar om z'n nek, en—en daar leidde hij deze muilezel, op weg om het over te nemen. En het mooie eraan, hij deed het (Dat klopt.) want God had de belofte gedaan.

⁷⁶ Als God iets belooft, dan is God verplicht om voor Zijn belofte te zorgen. God zal er altijd achter staan. Het maakt mij niet uit wat Go- . . . wat iemand erover zegt, als God zegt dat het zo is, dan is het zo. Laat uw ziel, lichaam en kracht erop rusten, want God is verplicht Zijn Woord te houden. Amen. Ik ben zo dankbaar voor dat kleine lied dat we zingen:

Elke belofte in het Boek is de mijne,
Elk hoofdstuk, elk vers, elke regel.
Ik vertrouw op Zijn Goddelijke liefde,
Elke belofte in het Boek is de mijne.

⁷⁷ Het is voor wie wil, mag komen en drinken uit de fontein van de Wateren van de Heer, vrijelijk, zonder geld, zonder prijs; er is al voor betaald. Ieder mag komen drinken.

⁷⁸ Mozes, onderweg om het over te nemen; wat een tafereel was dat. En toen hij daar aankwam, nam hij deze oude stok, het enige dat hij had, in zijn hand, en overwon Egypte, en leidde de kinderen van Israël, en voedde hen met dezelfde stok tot ze naar het beloofde land gingen. Amen. Een oude droge stok! U heeft misschien niet veel in uw hand. U kunt misschien niet eens fluiten. Maar wat u ook in uw hand hebt, laat God het hebben en Hij zal het zegenen. Amen.

⁷⁹ Kunt u niet meer doen, getuig dan tegen uw buurman, als u niet meer kan doen dan uw hand opsteken, zeg: "God, ik aanvaard elk Woord ervan," neem wat in uw hand is en doe wat u kunt voor de glorie van God.

⁸⁰ Er was eens een kleine jongen die naar Jezus ging, en hij had daar vier of vijf kleine broodjes en wat vis. Nu, in de hand van de kleine jongen was het niet veel, maar eens in de handen van de Heer Jezus Christus, zegende Hij het en gaf vijfduizend te eten. Het beetje wat u heeft, misschien een klein vonkje geloof dat daar ligt, dat u gelooft dat Hij uit de dood is opgestaan. Het is niet erg veel in uw ogen, maar laat het een keer los in een getuigenis, het kan de oorzaak zijn dat honderden mensen tot de Heer Jezus Christus komen.

⁸¹ Als u daar ziek of kreupel zit, en u heeft een klein vlekje geloof, laat het dan vanavond los en zeg: "Heer Jezus, dit is alles wat ik heb, om in Uw Woord te vertrouwen, en hier kom ik, het is aan U om voor de rest te zorgen." God zal u ook de rest vertellen. Laat u het gewoon los en laat het aan Hem over.

⁸² Wat voor een atoom liet Jezus toen los? Hij nam vis, Hij voedde hen niet alleen met rauwe vis, of levende vis, Hij voedde hen met gekookte vis en gebakken brood. Amen. Waar Hij het vandaan kreeg, dat weet ik niet. Hoe het ook zij, Hij—Hij voedde hen en zij aten het.

Zoals een man niet lang geleden zei: “Geloof u dat verhaal over Elia die daar zat en de kraaien?”

Ik zei: “Ja, meneer. Ik geloof elk woord ervan.” Dat is juist.

⁸³ Ze dachten dat Elia gek was, toen hij daar boven op de berg zat, en hij kreeg water te drinken wanneer hij maar wilde. En die elite en hogere klasse daar beneden waren aan het verhongeren, en dan noemden ze hem gek. En hij was beter af dan veel mensen, hij had wat kleurling bediendes die hem eten brachten elke keer dat hij honger kreeg. Dat is beter af dan een heleboel mensen die hier vanavond zitten. Dat is juist. Elke keer dat hij honger kreeg, kwam hier een kraai met een broodje aan en gaf het hem, vloog weg. Knielde neer en haalde een slok water wanneer hij maar wilde. Hij was in de wil van God. Hij nam God op Zijn Woord. Amen. Dat—dat—dat is alles wat u hoeft te doen, is Zijn Woord nemen.

Iemand zei: “Nu, Broeder Branham, bedoelt u echt dat die kraai hem een broodje bracht?”

Ik zei: “Ja, meneer.”

Hij zei: “Wel, waar haalde de kraai het vandaan?”

⁸⁴ Ik zei: “Ik weet het niet. De kraai nam het en bracht het naar Elia, en hij at het op.” Ik zei: “Dat is hoe het is met de Heilige Geest. U hield mij voor de gek toen ik juichte.” Ik zei: “Ik kan u niet zeggen waar het vandaan komt; de Heilige Geest brengt het. Ik eet het gewoon. En ik hou ervan en ik leef erbij. Ik weet niet waar het vandaan komt; maar ik krijg het; dat is het enige dat ik weet. Zolang Hij het brengt, ben ik bereid het te nemen.” Amen.

⁸⁵ Zeg: “Hoe gaat die man lopen als hij niet naar de dokter gaat?” Daar kan ik niets aan doen; wanneer God het zegt, zal hij het hoe dan ook doen. Let maar op. Het is Gods zaak om voor Zijn Woord te zorgen. Hij waakt erover om het uit te voeren, en Hij is eraan verplicht. En Hij zal het bij elk geval doen (Amen.) voor elke man of vrouw die Hem op Zijn Woord durft te nemen (O ja, dat is de waarheid, ja, meneer. Mozes ging daarheen, en hij deed precies wat de Heer hem zei te doen.) als u gewoon neemt wat u in uw hand hebt en het aan God geeft.

⁸⁶ Nu, er was eens een kleine man, een beetje later in de tijd, genaamd David, een kleine oude herdersjongen die op de heuvel woonde en de schapen van zijn vader voedde. Maar hij wist dat de zegen van de Heer op hem rustte. Dus hij wist dat God met hem was. En op een dag toen de legers van Israël zich verzameld hadden om tegen de Filistijnen te strijden, wel, zijn vader Jesse

zei: “Nu, ik ga je naar je broers sturen; neem wat rozijnen voor ze mee, enzovoort, en ga erheen en kijk hoe het met je broers gaat.” Twee van de oudste jongens waren in de oorlog.

⁸⁷ Dus David ging er heen. En, weet u, toen hij daar aankwam, zag hij een tafereel. De Filistijnen waren aan de ene kant verzameld en Israël aan de andere. Saul zat daar, twee meter twintig lang of *zoiets*, een grote prinselijk uitziende man. Maar over aan de andere kant van het dal, daar was het leger van de Filistijnen, en ze hadden een grote uitdager, of een grote kampioen, genaamd Goliath. Tjonge, hij was ongeveer twee meter vijftentachtig centimeter lang, en wat een kerel was hij. En als de duivel weet dat hij een voorsprong op u heeft, dan zal hij daar bij u zeker mee aan komen kloppen, als hij het ook kan.

⁸⁸ Dus hij ging daar op de heuvel staan en hij zei: “Ik zal u een voorstel doen, allemaal. Laat ons geen bloed vergieten.” Zie? Hij is groot, en hij had een voorsprong op hen allemaal. Dus zei hij: “Zendt u . . . kiest u een man uit van ergens in de legers van Israël, en laat hem hierheen komen en tegen mij vechten; en als ik hem dood, dan dienen jullie ons allemaal, als hij mij doodt, dan zullen wij jullie dienen.” Zeker. Dat is de manier waarop de duivel het zal doen.

Dus, neem bijvoorbeeld deze man hier: “Als ik alleen *dit*, of *dat*, of *dat* kon zien.” Zie? Wanneer ze op zo’n idee kunnen komen . . .

⁸⁹ Maar op een dag scheidte hij op in het oor van de verkeerde man. Er was een kleine mager uitziende kerel, die waarschijnlijk zo’n vijftig kilo woog, met de schouders als het ware voorovergebogen en een klein herdersjasje om hem heen gewikkeld. En die ochtend, toen de legers heen en weer liepen, en naar elkaar toeschreeuwden, en in de strijd probeerden te komen, wel, deze grote uitdager kwam naar voren, zei: “Nu, ik daag de legers van Israël uit.” Maar het viel toen voor hem in de oren van de verkeerde man. Ja, meneer.

⁹⁰ Er was daar een kleine jongen die wist waar hij het over had. Hij zei: “Wat is dit? Wilt u mij zeggen dat u het daar toestaat dat de . . . die onbesneden Filistijn de legers van de levende God uitdaagt?” Amen. Hij wist waar hij het over had. O, tjonge. Goliath, u hebt toen uw verkeerde opschepperij gemaakt.

⁹¹ En toen dat op Davids oor viel, toen zei zijn broer: “Nu, kijk hier, ik ken de ondeugendheid van je hart, nu, stop gewoon met zulke dingen te zeggen.”

⁹² Sommigen zeiden: “Wel, hij kan met de dochter van de koning trouwen, en hij zal hem rijkdommen geven, en het huis van zijn vader zal vrij zijn in Israël, enzovoort.”

Hij zei: “Waar hebben jullie het nu allemaal over?” Tjonge, maar een kleine magere kerel, dat is gewoon hoe hij . . .

93 Wel, u kunt niet oordelen naar het uiterlijk. Dat klopt. U oordeelt niet naar het uiterlijk. U kijkt naar wat er in het hart is. Dat klopt. Als u naar de buitenkant kijkt, wel, Israël zou een vreselijke tijd hebben gehad toen ze dachten dat ze water uit een rots konden halen. Dat was de droogste plaats die er in het land was. Maar God zei: “Spreek tot de rots. Dat is wat het water heeft.”

94 Dan zeggen ze vandaag: “Als er zoiets bestaat als Goddelijke genezing, zou het in sommige van die hele grote klassieke kerken zijn.” Dat is alleen maar wat u ervan denkt. Zie? Dat klopt. Misschien is het de droogste plek die u ooit zag, maar er is daar water als u er maar tegen spreekt. Amen.

95 Nu, ik wil dat u bemerkt. Dan toen David, ik kan hem daar gewoon naartoe zien lopen, en hij zei . . . bracht hem voor de koning. Zei: “Nu, wacht hier even,” zei, “breng die jongen hier.” Hij liep naar hem toe, die dag . . . Saul noemde hem een “jongeling.” Hij moet een kleine mager uitziende knaap zijn geweest (Weet u?), kleine schouders opgetrokken, slenterde zo een beetje, kleine dromerige ogen die naar hem keken. Hij zei: “Wel, luister, daar kun je niet tegen vechten.”

96 Hij zei: “Laat niemands hart in hem bezwijken vanwege deze reus.” Zei: “Uw dienstkecht zal daarheen gaan om tegen hem te vechten.” O, tjonge. Ik hou van die moed. U niet? Waarom? We zullen straks zien waarom hij die moed had, wat het verschil maakte. Ja, meneer. Hij zei: “Ik zal langs gaan en tegen die reus vechten.”

97 En Saul daar, de grote baby, die daar zat, bijna zo groot als een reus, en zou een koning in Israël moeten zijn, en *dit* alles, en zat dan daar, bang om tegen hem te vechten.

98 Doet me denken aan een heleboel van deze mensen vandaag, die niet in Goddelijke genezing geloven. Ze beweren de Bijbel te geloven, en dan laten ze de duivel gewoon helemaal over hen heen lopen. Ik geloof in een ouderwetse, Heilige Geest ervaring, wederom geboren, geworteld, tweemaal dood. Ik—ik geloof in iets dat een man levend maakt. Het geeft moed en Vuur in hem. Dat klopt. Het zal hem de duivel rechtstreeks doen confronteren op elke Goddelijke belofte van God en het de waarheid noemen, ongeacht hoe het eruitziet. De kleine David . . .

Wel, zei hij: “Jij kan het niet aan.”

Hij zei: “Laat mij gaan.”

Hij zei: “Nu, hoe weet je dat je het kunt?”

99 Hij zei: “Kijk hier eens. Ik ga u iets vertellen. Ik heb al wat ervaring gehad.” Dat is wat er vandaag voor nodig is, is iemand die een ervaring heeft gehad.

100 David zei: “Ik heb een ervaring gehad.” Zei: “Ik waakte daarbuiten over de schapen van mijn vader, en een leeuw kwam

binnen, een beer kwam binnen, en greep een bokje, of klein lammetje, en liep ermee weg,” en zei, “ik rende hem achterna en sloeg hem in het hoofd met deze slinger, en toen ik het lammetje uit zijn mond begon te halen, stond hij op, en ik doodde hem.” Hij zei: “De God Die de leeuw in mijn handen gaf, en de beer in mijn handen gaf,” zei hij, “hoeveel te meer zal Hij die onbesneden Filistijn uitleveren.” Dat klopt.

¹⁰¹ Dus, Saul zei: “Kom hier en ik zal dan een echte kerkelijke prediker van je maken.” Dus bracht hij hem daarheen, en hij deed een groot harnas aan, en zijn helm, en alles. Hij trok het over z’n kleine oren heen, en ik zie hem er uit de zijkant gluren, en een grote wapenrusting aan, en hij kon zich niet bewegen. Hij kon gewoon niet vooruitkomen.

¹⁰² Dat is wat er vandaag met mensen aan de hand is. Wanneer een man een kleine roeping in zijn hart krijgt om het Evangelie te gaan prediken, moet je hem meenemen naar één van deze grote seminaries, of zoiets daar, en de hele prediker uit hem slaan, en wat van deze wereldse theologie in hem stoppen, op *die* manier, en heel de prediker die er is uit hem nemen, en hem dan vertellen te gaan. Geen wonder dat hij niet kan geloven. Lieve hemel, helemaal met de wereld uitgerust. Halleluja!

¹⁰³ We moeten komen en wat ouderwetse Heilige Geest naar beneden schudden en deze oude lijkenhuizen laten smelten, dat is wat we hier nodig hebben, ja. Amen. Ja, meneer.

¹⁰⁴ Onze David daar, hij zette zijn . . . hij had zijn B.A. diploma, weet u wel, en zijn—zijn L.L. en dubbel-L.D. en D.D., weet u wel, allemaal op. Hij zei: “Ik weet niets van dit spul. Ik heb er niets van uitgetest. Ik weet niet wat dat is.” Zei: “Dat kan ik niet.” En Saul kwam er vrij snel achter dat zijn kerkelijke vest niet paste bij een man van God. Amen.

¹⁰⁵ Dat is wat er vandaag met de mensen aan de hand is. Als u gewoon die oude kerkelijke vesten uitdoet en begint . . . Ik heb liever een ouderwetse ervaring . . . Ik zou liever hebben dat mijn zoon omgaat met een man die zijn ABC niet kende, en die hem hier op een heuvel zou nemen, naast een oude boomstronk ergens, en die hem zou doorbidden tot een ouderwetse Heilige Geest ervaring, dan hem naar alle scholen te sturen die er in het land zijn, die de kracht van God en de zegeningen van God uit z’n leven zouden halen. Amen. Dat klopt. Ja, meneer.

¹⁰⁶ En daar keek David naar dat ding, zei: “Ik weet hier niets over. Ik weet niet hoe ik ‘aa-men’ moet zeggen en alle doxologies en al dat soort dingen. Ik weet niet hoe je dat doet.” Zei: “Laat me gaan met wat ik al heb bevonden dat het juist is.” Halleluja!

¹⁰⁷ Dat is wat ik zeg. Ik weet dat toen ik naar mijn algemene opziener liep, hem vertelde dat de Engel des Heren mij had ontmoet, zei hij: “Billy, ga naar huis. Je hebt een nachtmerrie gehad.” Hij zei: “Wel, bedoel je, met zeven klassen te hebben

doorgelopen, dat je voor de zieken gaat bidden, en je voor koningen gaat bidden?”

Ik zei: “Dat is wat hij zei.”

Zei: “Hoe ga je het doen?”

Ik zei: “Ik weet het niet, maar het heeft me zover gebracht, Hij zal me verder leiden.” God is bij machte, Hij die de belofte deed, het zal gebeuren.

¹⁰⁸ Hij zei: “Ach, zoon, ik denk dat je beter terug kan gaan. Jij hebt wat rust nodig.” Ik had geen rust nodig. Ik moest aan het werk gaan. Ik had toen al te lang gerust.

¹⁰⁹ Dat is wat er vandaag met veel mensen aan de hand is. Sta op en wees in actie. Het is tijd, mensen zijn in nood, laten we gaan, breng ze snel naar de Heer Jezus.

¹¹⁰ We zien daar dat we de kleine David vinden, hij zei: “Nu, kijk. Ik weet niets van uw . . . al uw diploma's, en ik weet niets van uw harnassen, en al de dingen waarmee jullie vechten, en over argumenteren, en over twisten. Maar ik weet één ding: ik heb deze kleine oude slinger vertrouwd; God gaf mij de leeuw met deze slinger; Hij gaf al deze andere dingen met deze slinger; en God zal die onbesneden Filistijn in onze handen geven met een slinger.”

¹¹¹ Ik weet dat toen ik een zondaar was, verloren, en in de wereld, stervend zonder Christus, dat de Heilige Geest mij redde. Ik weet, wanneer ik vermoed ben, dat de Heilige Geest mij gelukkig maakt. Ik weet dat wanneer ik voedsel nodig heb, dat de Heilige Geest mij voedt. Hoeveel te meer zal de Heilige Geest mij genezen als ik ziek ben, nadat God het heeft beloofd. Ik weet niet hoe het met uw andere dingen is, maar ik weet wel dat God een belofte heeft gedaan, en het is Gods belofte, en God zal Zich aan Zijn belofte houden.

“Wat is dat in uw hand, David?”

Hij zei: “Een slinger.” Amen.

“Hoe gaat u daarbuiten tegen die reus vechten met een speer van vijf of zes meter? U zou niet bij hem in de buurt kunnen komen.”

Hij zei: “Ik heb dit beproefd. Ik weet wat dit zal doen.”

¹¹² Dat is juist. O, als ooit een man of vrouw wedergeboren is uit de Geest van God, die ooit de Heilige Geest heeft ontvangen, ze weten wat dat zal doen. Ik weet niet wat al uw argumenteren en al uw scholen zal onderwijzen, maar ik weet één ding, dat het zal doen wat God zei dat het zou doen.

¹¹³ Kleine David had God door de natuur leren kennen. Door daarbuiten te zijn, sprak hij over stille wateren en groene weiden. Hij zag God in Zijn primitieve toestand, God in Zijn natuur bewegen.

114 God is in de natuur. Gelooft u dat niet? Zeker is Hij dat. Ik hou er gewoon van om naar Hem in de zonsondergang te kijken, naar Hem te kijken. . . wanneer de bloemen groeien, naar Hem te kijken wanneer de zon opkomt.

115 Hier enige tijd geleden was ik boven in de bergen waar ik naartoe ga wanneer ik zo moe word dat ik niet verder kan gaan. En ik ging daar op een herfst naar boven toe om te jagen, en ik jaagde op edelherten. Het was laat in de herfst. We waren ver omhoog, want de sneeuw was niet neergevallen om de kudde naar beneden te jagen. En ik was ver boven, of dicht bij de boomgrens. En in de herfst van het jaar, helemaal daarboven in de hoge bergen, wordt het, sneeuwt het een tijdje, en regent dan een tijdje, en dan komt de zon tevoorschijn, u weet hoe het is in het najaar. En toen ik daar liep, niet zozeer om het wild te schieten dan om op m'n eentje te zijn.

116 Ik hou ervan om weg te gaan om met God te zijn. Elke man en vrouw. . . Dat is het probleem. U zou elke dag meer tijd moeten besteden, in plaats van doelloos rond te zwerven, zou u ergens buiten moeten zijn om te bidden en God te zoeken. Amen.

117 En daarboven, ik liep verder; en er kwam een storm aanzetten, en ik schulde zo achter een boom. En ik stond achter de boom en de wind waaide. De bomen waren daar toch al eens omvergewaaid. Dus toen, nadat de storm voorbij was, kwam ik van achter de boom vandaan, had mijn gewee neergelegd. En ik keek rond, en ik begon de kudde edelherten te horen, ver voor me uit. Ze waren in de storm verdwaald. Ze burlden naar elkaar.

118 Mijn moeder is een halve Indiaan, en het is net genoeg dat ik het gewoon heerlijk vind om daar buiten te zijn. O, tjonge. Zoals David zei: "Als de diepte tot de diepte begint te roepen. . ." En het begon toen echt tot de diepte te roepen.

119 Een oude grijze wolf begon daar boven te huilen, en het vrouwtje antwoordde hem onderaan. Ik hilde als een baby. Ik kon er niets aan doen, stond daar gewoon te huilen met m'n handen omhoog in de lucht.

120 Ik keek; toen kwam de zon tevoorschijn, hier helemaal ver aan de westelijke horizon, gluurde erdoorheen, dat grote alziende oog. En over. . . die pijnboom die daar bevroren was, met het ijs. Het vormde een regenboog over de vallei heen, zo. Ik dacht: "O, God, overal waar je kijkt, kun je Hem zien." Daar was Hij. Ik dacht dat Hij. . . Daar is Hij daar aan het kijken; Hij kijkt daardoorheen. Daar is Hij in de kudde edelherten, en hier is Hij in de wolven die huilen. Hier is Hij in de natuur. Ik dacht: "Het is. . ." (zoals Petrus zei) "Het is goed om hier te zijn. Laten we drie tabernakels bouwen."

121 En ik werd echt religieus, en ik rende rond en rond die boom, schreeuwde gewoon zo hard als ik kon, schreeuwde gewoon en sprong op en neer, zo hard als ik kon. Als iemand daar was

gekomen, hadden ze me naar de instelling voor krankzinnigen willen brengen, zouden gedacht hebben dat er iemand gek buiten in het bos was. Maar ik was ongeveer vijfenvijftig of vijfenzestig kilometer van de beschaafde wereld. Ik was alleen met de Heer, en had een goede tijd.

¹²² Ik keek naar boven, en ik zag dat, en ik dacht: “Ja, die regenboog.” God gaf dat aan Noach. “Hij zag eruit als de regenboog, als de jaspis en sardius steen. De eerste, de laatste, de Hij die was, die is, en zal komen, de Wortel en het Nageslacht van David, de Morgenster.” En rond en rond de boom ging ik weer, zo hard als ik kon gaan, en schreeuwde gewoon met heel mijn stem.

¹²³ En een kleine pijnboom eekhoorn, ik weet het niet of u broeders er ooit één hebt gezien of niet, maar een kleine pijnboom eekhoorn zat daar op een stronk. Hij begon: “Tjet, tjet, tjet, tjetter, tjetter, tjetter, tjetter” alsof hij mij aan stukken zou scheuren. Ik dacht: “Waar is het kleine ventje zo over opgewonden?” Hij tjetterde gewoon zo.

¹²⁴ En ik keek daar, en ik dacht: “Misschien is hij bang voor mij.” En dus keek ik toevallig en er kwam van daaronder, de wind had—had een grote arend naar beneden gedreven. En die grote arend, toen hij eruit kwam, dat was waar de kleine eekhoorn tegen blafte. Hij sprong zo op een tak, en de kleine eekhoorn sprong achteruit terwijl hij heen en weer met z'n tanden klapte.

¹²⁵ Ik keek naar die grote arend. Ik dacht: “Nu, Heer, heb ik die arend zo bang gemaakt dat hij daaruit ging, schreeuwde ik zo hard?” Dus ik keek naar hem en ik dacht: “Nu, U zette hem hier voor me zodat ik iets zou zien. Ik weet niet waarom dat U die arend voor me liet verschijnen.”

¹²⁶ Ik bleef naar hem kijken. O, hij was een grote, heel grote vogel. En ik zag zijn heel grote, fluweelachtige ogen die rondkeken. Ik dacht: “Wel, er is één ding dat ik wel van je bewonder, jongen: dat is dat je dapper bent, je bent niet bang.” En ik dacht: “Waarom ben je niet bang? Dat is wat ik wil weten. Waarom ben je niet bang? Ben je niet bang voor mij?” En ik keek naar hem, weet u, en hij pluisde die veren heen en weer, weet u, en liep heen en weer op die boomstam, en keek rond. Hij keek naar die pijnboom eekhoorn en keek naar mij. Ik zei: “Jongen, weet je dat ik je neer zou kunnen schieten?” Keek me gewoon aan en ging door, weet u, liep heen en weer. Hij maakte zich niet veel zorgen.

¹²⁷ En ik dacht: “Hoe is het dat je—dat je niet bang bent?” Toen zei ik toevallig: “Nu ga ik bestuderen, Heer, waarom is het? Nu, ik zie U daar in de regenboog; ik hoorde de wolvenkudde; ik zie U daar in de zonsondergang. Waarom? Bent U in die arend?” En ik keek even naar die makker. Ik dacht: “Ja, de reden dat hij niet bang is, hij—hij beweegt die veren heen en weer. God gaf hem

een paar vleugels, en hij weet dat voordat ik dat geweer in mijn hand zou kunnen krijgen, dat hij in die boomtoppen zou zijn, en dan zou ik hem nooit kunnen neerschieten.” Ik zei: “Glorie voor God.” Ik kreeg weer een vlag. Daar begon ik te rennen. Ik dacht: “Dat klopt. Zolang je de Heilige Geest om je heen kunt voelen, wat maakt het uit wat er gebeurt? Laat alles los, wat het ook is. Zolang je Het om je heen kunt voelen, weet dat Hij hier is.”

Iemand zei: “Broeder Branham, bent u niet bang dat u op een avond een fout zult maken?”

Ik zei: “Nee, niet zolang ik Hem kan voelen, nee meneer, wanneer Hij weggaat, verlaat ik het podium, maar zolang Hij er is.”

¹²⁸ Ik keek enkele minuten naar die man. Ik raak hier even van mijn onderwerp af, maar ik wil u dit vertellen. Toen ik daar even naar hem zat te kijken, na een poosje werd hij moe van naar die kleine pijnboomeekhoorn te luisteren: “Tjetter, tjetter, tjetter, tjetter.” En hij maakte gewoon één grote sprong, zo; hij was helemaal omhoog boven die boomtoppen, een paar keren fladderen met zijn vleugels. En hij fladderde geen enkele keer weer met zijn vleugels; hij wist gewoon hoe hij zijn vleugels moest zetten. En ik keek naar hem. Elke keer dat de wind naar binnen kwam, reed hij erop naar omhoog. Elke keer dat de wind naar binnen kwam, reed hij erop naar omhoog. Hij bleef maar verder weg gaan, steeds verder en verder weg, tot hij een klein stipje werd.

¹²⁹ Ik stond daar en schreeuwde zo hard mogelijk. Ik zei: “Ja, Heer, dat is het; dat is het. Het is niet springen en zich bij de Methodisten aansluiten, en terug naar de Baptisten, en naar de Presbyterianen toe, naar de Pinksternen, de Assemblies, de Eenheid, overal rond, op die manier. Het is gewoon uw vleugels uitzetten!” Halleluja! Dat is juist.

¹³⁰ Het is niet lopen van de ene genezingsamenkomst naar de andere. Het is niet lopen van de ene dokterspraktijk naar de andere. Het is weten hoe u uw vleugels van geloof in de kracht van de Heilige Geest kunt zetten; elke keer dat Hij binnenrijdt, rijdt u erop totdat u dit oude, aardsgebonden tjetter, tjetter, tjetter kunt achterlaten. Deze oude groep die zegt: “De dagen van wonderen zijn voorbij,” en “Dat was voor mensen lang geleden”: rijd er bovenuit. Elke keer als de Heilige Geest binnen zwaait, beweeg dan uw vleugels erin en ga verder uit het zicht, omhoog naar de hemelen van de Hemel. Laat dat oude aardsgebonden *zus-en-zo*, die daar zit te zeggen: “Wel, ik geloof dat de dagen van wonderen voorbij zijn. Ik geloof dat die mensen die dat denken gewoon krankzinnig zijn.” Rijd er maar boven op. Amen. Fladder en spring niet, sla gewoon uw vleugels uit. Laat de Heilige Geest u optillen, optillen, optillen. Blijf gewoon doorgaan, totdat u eruit bent.

¹³¹ Ja, op een dag was ik daarboven vee aan het hoeden. Ik merkte toevallig niets over een ar- . . . , of, iets anders over een arend: Een oude moeder arend, wanneer ze haar nest maakt, maakt ze het uit grote takken en dingen, en het stinkt daar in de buurt.

¹³² Dus wanneer de kleine arenden leren vliegen, merkte ik op, ik haakte, deed mijn paardenteugels om een tak, en ging erheen. Ik had een verrekijker en stond gewoon te kijken. Ik zag die oude moeder-arend helemaal daarboven; ze was iets aan het doen, ze fladderde in de lucht rond. Ik zette mijn verrekijker op haar en keek naar haar, want we brachten vee naar beneden. En ik keek daarboven, en ik zag haar, hoe ze de kleintjes eruit haalde. En ze bleef daarboven rondcirkelen om die kleine arenden naar buiten te jagen.

¹³³ En na een tijdje kreeg zij hen allemaal op haar vleugels; en ze raapte ze gewoon op uit dat oude stinkende nest en ging het dal in, en ze zette haar grote vleugels neer op *die* manier, en toen ze dat deed, stapten al die kleine arenden eraf en begonnen daar rond te lopen. De eerste keer dat ze ooit met hun voeten op het gras hadden gestaan, tjonge, als ze geen geweldige tijd hadden! Ik zei: "Heer, als dat geen ouderwetse Heilige Geest opwekking is, heb ik er nog nooit een in mijn leven gezien." Dat is juist. Ik zei: "Kijk naar hen!"

¹³⁴ Uit dat oude stinkende nest daarboven, weet u, waar de oude stank en stekels en dingen, dat is hoe God het doet. Hij tilt u op, op de vleugels van een arend, en haalt u uit de oude stinkende dingen van de wereld in deze plaats waar alle dingen mogelijk zijn, zo vrij als u kunt zijn. Amen.

¹³⁵ Dan zag ik hen rondlopen, *hier* een kleine mondvul gras pakken, en naar daar lopen, een kleine mondvul *daar* pakken, en spelen, gewoon een geweldige tijd aan het hebben, helemaal geen veroordeling. Ik dacht: "Welnu, wat gaat die oude moeder doen?"

¹³⁶ Nadat ze had gezien dat haar kleintjes echt goed begonnen te spelen en een goede tijd hadden, sloeg ze haar vleugels weer op, en ze ging loodrecht omhoog naar de hoogste rots die ze kon krijgen. Ze landde daarboven en ging zitten, begon rond te kijken. O, wonderbaar. Ik dacht: "Dat is juist. Toen de Heer Jezus mij uit de modderige klei haalde en mij op de Rots zette, Christus Jezus, beklom Hij de wallen van Glorie, zat daar omhoog, keek naar beneden. Zijn oog is op de mus, en ik weet dat Hij over mij waakt." Geen kwaad, geen gevaar, niets anders kan gebeuren, zolang we in Zijn Goddelijke Tegenwoordigheid zijn. Amen. Wat er ook moge komen gebeuren; zelfs de dood zelf heeft zijn angel verloren. Want Hij staat vanavond ginds in Glorie; Zijn ogen kijken naar deze samenkomst om precies te zien wat er gaat gebeuren, terwijl Zijn kleintjes zich verzamelen rond de troon

van God, zich verheugend in het Woord van God, schreeuwend in de Tegenwoordigheid van God, o, ja, zorgeloos.

¹³⁷ Die kleine jongens keken nergens naar om. Jonge, als je een coyote naar één van hen toe laat gaan, krijgt hij de meest vreselijke pak ransel die hij ooit in zijn leven heeft gehad. Amen. O, my.

¹³⁸ En toen ze daarboven zat, dan na een tijdje; ik zat daar ongeveer twee uren naar haar te kijken. Een kleine noordelijke wind kwam langs, een kleine groene streep, komt snel op, de storm komt eraan. En toen ze een schreeuw slaakte, toen ze dat nest daarboven verliet, vloog ze zo helemaal naar beneden, slaakte een schreeuw, en al die kleine arenden overal in de—de kleine weide daar begonnen samen te rennen. Ze strekte haar vleugels uit op *die* manier. Elk van die kleine arenden rende gewoon en sprong op de vleugel, zette hun kleine snavel om een veer op *die* manier. Ze hief die enorme meestervleugels op, en die storm kwam die heuvel af, brullend met honderd kilometer per uur. Ze ging zo recht mogelijk naar de rots en bracht ze naar een schuilplaats.

¹³⁹ Ik dacht: “Ja, één dezer dagen zal er een schreeuw van boven komen; de Here Jezus zal komen en Zijn grote vleugels uitspreiden, en al Zijn kleintjes zullen op de armen van het oude ruwe kruis springen, en we zullen naar de veiligheid gedragen worden van Zijn dag van komen tot de storm van het leven voorbij is.” O wat een wonder, als u naar God zult kijken, naar Zijn natuur.

¹⁴⁰ David had dit gezien en hij wist dat God was, en dat God zou verlossen. Hij had God in Zijn natuur gezien. Dus hij zei: “Geef me deze kleine slinger. Ik heb het beproefd. Dat is het enige waar ik iets van weet, is deze slinger.”

¹⁴¹ En dat is alles waar een gelovige iets van weet: “dat God het zei, en dit is de oude slinger. Ik zal het elk moment vertrouwen, tegen alles wat de duivel kan produceren,” (Amen!) “het is het Woord van God.”

Het Woord van God alléén zal Satan op elke plaats, elk moment, onder alle omstandigheden verslaan, als een man of vrouw Het, God op Zijn Woord durft te nemen. Amen.

En ik kan hem dan zien, toen hij zei: “Wel, ga je gang. De Heer zij met je.”

¹⁴² Hij reikte daar naar beneden en zocht in de oude vallei en haalde vijf kleine stenen, en hij stopte ze in zijn tasje. Hij plaatste er één in zijn slinger en liep daar buiten om Goliath te ontmoeten. En Goliath keek hem aan en zei: “Ben ik een hond?” Wel, hij vervloekte hem in de naam van zijn goden. Hij zei: “Ik zal je nemen, jij kleine, mager uitzierende, heilige roller, jij, en zal deze speer in je steken, en je hier ophangen en de vogels je een tijdje laten opeten.” Ja, meneer.

U zegt: “David was geen heilige roller.” Ja, dat was hij wel; wat u een heilige roller noemt.

Toen de Ark des Heren begon binnen te komen, ging hij voor de Ark dansen, zo hard hij kon; en zijn vrouw lachte hem uit.

¹⁴³ Zei: “Als je daar niet van houdt, kijk naar dit.” En daar rond en rond en rond en rond de Ark ging hij weer. Als dat geen moderne heilige roller is, heb ik er nog nooit één in mijn leven gezien. Zeker was hij dat. Amen.

Iemand zei: “Broeder Branham, u hebt wat van dat nieuwe soort religie, nietwaar?”

Ik zei: “Nee, ik heb een goede dosis van de oude soort.” Amen.

Zei: “Ik zei, ik bedoel die schreeuwende religie.”

¹⁴⁴ Ik zei: “Dat is de oudste godsdienst die men ooit heeft gekend.” Ik zei: “God vroeg Job: ‘Waar was u toen ik de werelden grondvestte, toen de morgensterren samen zongen en de zonen van God juichten?’ tienduizend jaar voordat de wereld ooit werd gevormd.” Amen. Zullen me hoe dan ook “heilige roller” noemen, dus u kunt er net zo goed klaar voor zijn, eraan wennen.

¹⁴⁵ Let op, broeders, laat me u iets vertellen. David wist het, en hij maakte die oude slinger klaar. Hij ging naar buiten en hij zei: “U ontmoet me als een Filistijn, in de naam van een Filistijn, met een harnas en met een speer, maar ik ontmoet u in de naam van de Here God van Israël van het leger dat u uitdaagde.” En zei: “Deze dag zal ik uw lijk aan de vogels en de dieren van het veld geven. En ik zal al het vlees van deze Filistijnen nemen . . .” Toen had hij . . . en de oude kerel kwam op hem af.

¹⁴⁶ Nu, kijk naar David, toen hij over dit beekje liep, overstak, om hem te ontmoeten. En toen hij dat deed, wat had hij dan in zijn hand? Hier is wat David had: Hij had vijf stenen, F-A-I-T-H [G-E-L-O-O-F—Vert.], in vijf vingers gewikkeld, J-E-Z-U-S; hier kwam hij, vijf stenen in vijf vingers; geloof in de Heer Jezus. En die steen ging rechtstreeks naar de schedel van die oude reus, en David sloeg hem neer en hakte zijn hoofd eraf. En toen hij dat deed, keek hij om zich heen; en de rest van hen zag allemaal wat er gedaan werd, ze namen moed en trokken hun zwaarden en begonnen de Filistijnen tegen de muur te vechten, hakten ze neer.

¹⁴⁷ Hier enkele jaren geleden, toen ik eerst begon, was er nauwelijks iemand die over Goddelijke genezing predikte. Toen ze zagen hoe Congreslid Upshaw en vele anderen genezen werden, vertel ik u: Presbyterianen en Methodisten en Assemblies of God en allemaal, ze haalden er één; en de anderen haalden er één; de Church of God haalde er één; Oral Roberts; en de andere haalde een iemand anders; en broeder, we hebben de Filistijnen van rechts naar links omgehakt. Halleluja! Want elk

hart vat moed vanavond, en de helft is nog nooit verteld. Want Jezus Christus, de Zoon van God, heeft beloofd.

Wat is dat in uw hand vanavond? Wat u ook hebt, gebruik het voor de glorie van God.

¹⁴⁸ Ik kan daar een man zien die Simson heet. Hij kwam daar op een dag, en de Filistijnen hadden daar wat kwaad gedaan; hadden enkele vossenstaarten aan elkaar gebonden en al hun koren verbrand. Dus die Israëlieten kwamen hem halen en zeiden: “We moeten u overleveren aan de Filistijnen.”

¹⁴⁹ En ze brachten hem daarheen en bonden hem met wat banden vast en brachten hem daarheen. En de Filistijnen gingen hem mishandelen, en toen hij dat deed, kwam de Geest van de Heer over hem. Amen. Dat is wat het verschil maakte. Toen hij voelde dat de Geest van de Heer op hem kwam, had hij niets in zijn hand. En hij keek neer en daar lag een kaakbeen van een muilezel. En hij pakte dat kaakbeen in zijn hand op en doodde duizend Filistijnen. Amen. Dat is alles wat hij had.

¹⁵⁰ Hij hoefde niet naar voren te gaan en te zeggen: “Nu, wacht. Laat me dit kaakbeen meenemen en laat me het testen en zien of het de druk zal verdragen of niet.” Hij had geen tijd om aan al die dingen te denken. Er was een noodtoestand. De Filistijnen kwamen op hem af. Het enige wat hij kon doen was een kaakbeen oppakken en vechten. Dat is alles wat er was.

¹⁵¹ En vanavond hebt u geen tijd om weg te rennen en al deze dingen uit te zoeken. De opwekking is morgenavond voorbij. Laten we Gods Woord oppakken. Dat ligt in uw hand. Laten we onze doodsvijand bevechten. Amen.

God gaf hem de overwinning.

¹⁵² Er was daar in de Bijbel een kleine oude man genaamd Samgar. U heeft hem misschien zelfs nooit opgemerkt in het Boek Richteren, gewoon een kleine oude makker. Laten we een klein drama over hem nemen.

¹⁵³ Ik kan hem daar zien, een arme kleine makker. 't Was een tijd waar iedereen deed wat hij wilde. En Israël had geen koning. Ze waren allemaal gescheiden, verdeeld, kleine groepjes, bijna zoals de kerk het vandaag is.

¹⁵⁴ De ene is een Assembly. De andere is een Church of God. De andere is een Eenheidsgelovige. De andere is een Baptist. De andere is een Presbyteriaan. De ene is een Methodist. O, jonge. Als we het *hier* niet leuk vinden, gaan we naar *hier* en naar *hier* en naar *hier* en . . . O, jonge. Ik—ik—ik snap het zelf niet.

¹⁵⁵ En dan als ze daar binnenkomen. En o, wat ze nodig hadden was . . . precies wat ze toen nodig hadden, was een goed ouderwets type van bevrijding; dat is wat we vandaag nodig hebben (Amen.), de gemeente terug naar het geloof van de

levende God, terug naar de belofte van God, terug naar de glorie van God, terug naar de kracht van God.

¹⁵⁶ Samgar had al zijn spullen klaargelegd, zijn tarwe, zoals hij elk jaar deed. En rond de tijd dat hij de gewassen had geoogst, toen kwamen de Filistijnen langs en namen het van hem weg. Dat is gewoon de manier waarop de duivel het doet. Zo ongeveer waar de duivel goed voor is. Net ongeveer de tijd dat u een beetje moed hebt opgebouwd, of zoiets, dan komt de duivel langs en neemt het van u weg. Dat klopt.

¹⁵⁷ Net als de opwekking die nu aan de gang is. Net rond de tijd dat u het op gang krijgt, en de glorie van God begint te vallen, dan komt er één of andere kwakzalver langs, en doet iets wat niet juist is, en haalt de glorie uit de zaak weg.

¹⁵⁸ Hier niet lang geleden, ging ik, en hier was één van onze Christelijke zusters, opgemaakt als een Izebel. Ik zei: “Wat is er aan de hand?”

Ze zei: “Wel, glorie aan God.” Zei: “Mijn voorganger vertelde me dat het de bevrijding van vrouwen was.”

¹⁵⁹ Bevrijding van vrouwen! Wat is er met u aan de hand? Zoiets bestaat niet. Christus bevrijdde u van de zonde, handel er dan naar en kleeft u er naar. Tegen de tijd dat de kerk wordt opgebouwd en een goede start krijgt, dan moet er zoiets gebeuren. Ja, meneer.

¹⁶⁰ Ze zei: “Wel, ik zeg het u.” Zei: “Mijn voorganger vertelde me dat ik dit allemaal kon doen. . . .” En had genoeg verf op om een schuur te schilderen. Haar—haar vingers zagen eruit alsof ze rauwe biefstuk had gegeten, en bloed over haar vingernagels.

Ik dacht: “Vrouw, u ziet er voor mij niet uit als een Christen.”

¹⁶¹ Luister, dame, laat ze dat soort onzin niet in uw keel gieten. Een goed ouderwets geval van de doop van de Heilige Geest zal dat uit u halen, precies zoals. . . .? . . . Juist. Onthoud dit gewoon, u bent ergens wat terrein kwijtgeraakt. Het maakt me niet uit wat die vrouwelijke prediker. . . . Ze werd niet door God verordineerd, dat kan ik u in de eerste plaats zeggen. Dat klopt. Het is tegengesteld aan het Woord.

Luister. Er was maar één vrouw in de Bijbel die zich ooit beschilderde om een man te ontmoeten, en dat was Izebel. God voedde haar aan de honden.

¹⁶² Dus als u een vrouw ziet die helemaal opgeschilderd is; zeg gewoon: “Hallo, juffrouw Hondenvlees.” Dat is wat God van haar maakte, slechts wat oud hondenvlees. Dus let daar maar niet op; dat is van de duivel; juist. Waar ze hoort te zijn: netjes en zich te gedragen als. . . . Zoals Jakob tegen zijn vrouw en dochter zei: “Maak uzelf zoals u hoort te zijn.” Amen.

¹⁶³ Wat we vanavond nodig hebben, is een goede ouderwetse, Heilige Geest opwekking, gepredikt met de kracht van God die

onder de gemeente heen en weer beweegt, en de stijfheid en de kragen die worden afgelegd. Halleluja! Ja, meneer. Dat is wat we nodig hebben. Ja, meneer, in orde.

¹⁶⁴ De oude Samgar daar, toen hij net iets opgebouwd had, dan moest er iets als dat gebeuren. Dat is hoe het is met de kerk, wanneer de opwekking begint, dan moet er iets als dat opstaan. Broeder, predik gewoon de ouderwetse . . .

¹⁶⁵ Wel, we hadden vroeger veel schapen in ons gebied. En ze hadden een hond die schapen doodde; we vingden hem met de wol tussen zijn tanden, we namen het oude jachtgeweer, beide lopen, en richtten het op hem. Broeder, dat is wat we op dat soort kerels moeten richten, het oude jachtgeweer, beide lopen ervan. Laat me het u vertellen, het zal de dingen rechtzetten. Zeker weten; het zal het doden van uw schapen stoppen. Amen. Ik wist niet dat ik dat zou zeggen, maar u kunt dat gewoon onthouden. In orde, denk eraan.

¹⁶⁶ Wel, en daar, rond de tijd dat hij zijn koren en alles binnenhaalde, hier kwamen de oude dikke Filistijnen langs en namen het van hem weg. Regelrecht de weg op, namen het van hem af.

¹⁶⁷ Op een dag had hij net zijn gewas helemaal binnen gelegd en gedorst. Daar was hij, arme kleine makker; hij stond daar bij de schuur en keek rond. Hij zei: "Wel, moeder, misschien zullen we . . . kunnen we deze winter leven, wij en de kinderen." Keek rond.

¹⁶⁸ En als eerste, weet u, hoorde hij toevallig iets naderen langs de weg: "Tromp, tromp, tromp, tromp." Hier kwamen zeshonderd gewapende mannen, grote koperen helmen op, hun grote ijzeren schoenen, hun speren in hun hand, hun grote zwaarden hingen aan hun zijde, naderden langs de weg, om zijn oogst van hem af te pakken.

¹⁶⁹ Ik zie kleine Samgar zeggen: "O, jonge. Kijk daar. Hier komt het weer." Hij keek naar zijn arme kleine vrouw. Daar was ze, de ellebogen van haar jurk af. Daar zijn de kleine kinderen, zagen er echt mager uit, want ze hadden niets te eten gehad. De Filistijnen hadden het afgepakt.

¹⁷⁰ Dat is zo ongeveer hoe sommige Christenen er vanavond uitzien. Een nietig uitzierend ding om een gelovige genoemd te worden, een wedergeboren Christen. Amen. Niet genoeg geloof om een puntje op de *i* te zetten als het inkt was. Dat klopt. O, jonge.

¹⁷¹ Laat de duivel niet langskomen en de glorie van God uit de gemeente halen, uw voorganger wegsturen en hem al deze D.D. diploma's laten halen en terugkomen en opstaan en "amen" zeggen als een stervend kalf. Wat u nodig hebt is een ouderwetse, ruwhouten, hemelsblauwe, zonde-dodende godsdienst van een

prediker, die de waarheid zal prediken en zal staan op wat God zei dat de waarheid is, en de mensen bevrijdt. Amen.

¹⁷² Ik ben niet onbeleefd. Ik wil het niet zijn, maar broeder, het is tijd dat we . . . zwart “zwart” noemen, en wit “wit.” Ja, meneer. U zult God in uw kamp krijgen, en u zult opnieuw het geschreeuw in het kamp van de Koning horen, wanneer u de zaak in orde brengt. Amen.

¹⁷³ Nu, let op. En hier stond de kleine oude Samgar, die uit het raam keek, hier kwamen deze Filistijnen. Zei: “O, moeder, kijk daar eens.”

¹⁷⁴ Zijn arme kleine meisje hilde. Ik zie haar haar handen laten zakken, zeggen: “Papa, we zullen deze winter geen eten hebben.” En dan zie ik moeder, en daar begint zij te huilen.

¹⁷⁵ Weet u, Samgar keek rond. Hij wist gewoon niet wat hij moest doen. Hij keek rond. Hij zei: “Ik zou niet kunnen vechten. Ik ben geen vechter, en ik—ik heb geen tijd om te gaan leren duellieren, en al deze oefeningen en dingen te doen. Ik—ik heb daar geen tijd voor.”

¹⁷⁶ Maar hij keek toevallig in de hoek, daar stond een oude ossenstok. Weet u wat een ossenstok is? Het is een grote oude stok met een koperen uiteinde eraan om het vee te slaan. . . door de poort heen te prikken, ten eerste, en dan om het grond van de ploeg af te slaan als ze ermee ploegden. Een oude ossenstok die daar lag, dat was het enige wat hij in zijn hand kon leggen. Maar weet u wat? Ik zeg niet dat hij boos werd, maar zijn gerechtvaardigde verontwaardiging kwam omhoog. Ja, meneer. Broeder, ik zal u vertellen, hij liet va- . . .

“Wat is er in uw hand?”

¹⁷⁷ “Niets dan een ossenstok.” En hij zei: “Ik ben geen vechter. Ik—ik kan dit niet. Ik—ik heb geen opleiding.” Maar hij had geen tijd voor een opleiding. Het enige wat hij nodig had was de Geest van God op hem. Hij sprong uit dat raam met de Geest van God op hem en nam die ossenstok en doodde zeshonderd Filistijnen. Amen.

¹⁷⁸ Wat we vandaag nodig hebben, is niet naar het seminarie gaan om te leren of Markus 16 juist is of niet. Broeder, de mensen komen om. Wat we moeten doen is nu meteen gaan. Het is niet of u gaat duellieren of niet; het is sta op. Ja, meneer.

¹⁷⁹ Hij wist dat hij een Filistijn was. Hij wist dat ze onbesneden Filistijnen waren. Zo zeker als ik die ziekte ken, zolang u weet dat u een hartkwaal hebt, wat uw probleem ook is, we weten dat het van de duivel is. En hij wist dat hij een Israëliet was. Hij wist dat hij besneden was. Hij wist dat hij recht had op de belofte. Hij wist dat God zou beloven hem te zegenen. Dus werd hij er helemaal boos over, en pakte de ossenstok op en ging aan het werk.

180 Wat we vanavond nodig hebben, is te geloven, mijn broeder, dat u Gods kind bent, en u er recht op hebt, en de belofte de uwe is. Wat er ook in uw hand is, pak het op, begin de duivel van de ene kant naar de andere kant dood te slaan. Amen. En u zult ontdekken dat de veren zullen gaan vliegen, en de duivel verslagen zal worden, en u zult er weer gezond uitkomen.

181 Wat is dat in uw hand? U zegt: “Broeder Branham, ik heb niets in mijn hand.” U hebt misschien een gebedskaart. Laat het ding op de grond vallen en sta op in de Naam van Jezus Christus, en zeg: “Ik neem Christus aan als mijn Genezer vanavond.” Halleluja!

182 Misschien hebt u een kleine catechismus op uw arm hangen en wilt u mij controleren om te zien of ik gelijk heb of niet. Gooi het ding weg, en sta op in de Naam van Jezus Christus, en wordt gedoopt met de Heilige Geest, en ga verder, het kamp in. Amen. Ja, meneer. U hebt misschien een aantal kleine geloofsbelijdenissen die u 's morgens moet herhalen voordat u naar de kerk gaat, en die moet leren, zodat u ze kunt opzeggen. Gooi het ding weg en krijg een vervulling van het hart van de Heilige Geest. Amen. Laat het ding vallen en neem wat er in uw hand is. Wat er ook in uw hand is, neem het, en doe er het beste mee voor de glorie van God. Amen. Lieve hemel. Ik was. . . Hier is het, o, tien uur bijna. Laten we bidden.

183 Onze Hemelse Vader, er is niet veel in onze hand; maar God, het is niet wat in onze hand is, het is wat U in onze hand kunt leggen. O God, we hebben geloof nodig vanavond. Neem deze kleine boodschap vanavond, Heer, en leg het in het hart van elke gelovige, en laat hen weten dat ongeacht hoe zwak de persoon is, dat ze nog steeds Christus bij de hand hebben. En ik vraag dat U deze zegeningen wilt toestaan, red de verlorenen, vervul met de Heilige Geest degenen die buiten Christus zijn, en verkrijg glorie uit de dienst. In Jezus' Naam vraag ik het.

184 Met uw hoofden gebogen, vraag ik me af, terwijl we deze altaaroproep doen, even een ogenblik. . . Ik weet dat dit ouderwets, ruw, uitgeschuurd, uitgeschraapt prediken is, zo scherp als het maar kan zijn, maar broeder, u hebt het soms nodig. Dat is juist. U hebt het nodig.

185 Nu, ik vraag me af of er hier vanavond iemand is, niet met één of ander zielig verhaal om te huilen en jammeren. . . Luister. Er zullen meer mensen daardoor worden misleid dan wat ik ook weet. Ik ga niet naar de Hemel omdat mijn moeder daarheen ging. Ik ga omdat Jezus Christus stierf zodat ik daar kon gaan. Ik wil mijn moeder zien, zeker. Maar ik moet tot Christus komen, niet omdat mijn moeder is gegaan, maar omdat ik als zondaar kom, mijn zonde belijdt, Gods voorziene weg aanvaard. Dat is juist.

¹⁸⁶ Nu, zegt u vanavond: “Ik ben een zondaar, prediker, en ik wil dat u mij in gebed gedenkt. Ik steek mijn hand naar u op om te vragen of u mij in gebed als zondaar wilt gedenken?” Wilt u uw handen opsteken, waar dan ook in het publiek? God zegene u, overal. Wel, wel, wel. Helemaal boven in de cirkel daar in het balkon, is daar ergens iemand? Ja, ik zie uw handen. Helemaal eromheen, God ziet ze ook. Zeker ziet Hij ze.

¹⁸⁷ Onmiddellijk na de dienst wil ik dat u hier beneden komt en een belijdenis doet, uw hart aan Christus geeft en de Heer met heel uw hart dient.

¹⁸⁸ Hemelse Vader, terwijl de avond verstrijkt, kleine zieke kinderen die overal zitten. Ik bid, dierbare God, dat Uw barmhartigheden nu in onze harten uitgestort zullen worden. Moge deze kleine tekst van *Wat Is Dat In Uw Hand?* . . . Voor Mozes, niets dan een droge stok; voor David, niets dan twee kleine touwtjes met een stuk leer erin, een slinger; voor Simson, niets dan een droog kaakbeen van een muilezel (O God!); Samgar, zelfs niet . . . niets dan een ossenstok in zijn hand, een stok met een klein stukje koper aan het uiteinde, en hij doodde zeshonderd Filistijnen, geen krijger, geen vechter, maar een man in het verbond.

¹⁸⁹ O Hemelse Vader, wilt U vanavond niet, Heer, een ieder in Uw hand nemen? Sta het toe, Heer, en open het geloof naar hun hart, en moge Uw Heilige Geest vanavond het buitengewoon overvloedige doen, Heer, terwijl ze wachten.

¹⁹⁰ Gisteravond, zo blij om te zien dat U de blinden liet zien, en de doven liet horen, en de zondaars tot U liet komen. En o God, al deze grote dingen die U deed, voor de verlamden om zich los te draaien en uit die stoelen te komen en rond te lopen in de Naam van de Heer.

¹⁹¹ O Heer God, U bent groot. En we danken U daarvoor, en we bidden dat U vanavond een ieder zult redden die hun hand hebben opgestoken. Moge ze nooit verloren gaan, maar moge dit de avond zijn dat ze U zullen ontvangen. Letterlijk honderd of tweehonderd staken hun hand op, en ik bid dat U ieder van hen zult redden, ter wille van Jezus. Want het is in Zijn Naam dat we het vragen. Amen. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

¹⁹² . . . Ze stuurden een miljoen Bijbels naar deze Joden. Ze kwamen net binnen van daar in Iran daar, Iran, Irak, en in die landen daar. U leest het, las in de tijdschriften, hoe dat er . . . miljoenen Joden binnengebracht werden. Hadden we tijd om op de profetische zaak in te gaan . . . En die Joden die terugkwamen, ik heb een foto van hen toen ze daar binnenkwamen, waar het genomen werd, kwamen van schepen af, kwamen van vliegtuigen af, droegen hun kreupelen en hun verlamden en hun blinden.

¹⁹³ Dus ze liepen naar hen toe. De man die deze foto maakte. Broeder Arganbright en hun, die hier in de samenkomst worden

verwacht, hij had hen gevraagd, hij zei: “Waarom komen jullie allemaal terug?”

“Het is het vaderland.”

Zei: “Zodat u een eigen plek kunt hebben, om in het vaderland te sterven.”

Ze zeiden: “Nee. Wij komen terug om de Messias te zien.”

¹⁹⁴ O, u leraars van profetie, als u maar wist wat dat was. Wanneer dit Evangelie ooit van de Heiden naar de Jood keert, is het voor de Heiden voorbij. Het is de eindtijd.

¹⁹⁵ En dus gaven ze hen Bijbels. Ze stuurden er een miljoen naartoe. Die Joden begonnen die testamenten te lezen. Ze hebben het doorgelezen. Ze hebben nooit geweten dat Jezus hier was. Ze hadden er nooit iets over gehoord, zijn daar geweest sinds de Babylonische wegvoering, ballingschap. En zij zeiden: “Als deze die u Jezus noemt, de Messias is, laat ons Hem het teken van de profeet zien doen, zoals Hij hier in deze Bijbel deed, en we zullen Hem aanvaarden. We zullen Hem allemaal accepteren, als Hij zal komen en het teken van de profeet doen. Dan zullen we Hem accepteren.”

Broeder, o, tjonge. Ik was er een paar honderd mijl vandaan enkele weken geleden, maar de Heilige Geest hield me terug: “Nu nog niet.”

¹⁹⁶ O, wat zou ik graag een paar miljoen van hen willen laten groeien, en zeggen: “Ik daag dat uit in de Naam van de Here Jezus, als Hij het teken van de profeet niet zal doen: hoeveel van jullie hier op deze zelfde grond zullen Hem aanvaarden als persoonlijke Redder?” En dan, wanneer ze dat doen, zal ik zeggen: “Op deze zelfde grond hier is waar uw vroegere vaders de doop van de Heilige Geest ontvingen, en dezelfde tekenen die Jezus deed zullen opnieuw worden herhaald, precies zoals u het in de Bijbel hebt gelezen.”

Ze willen geen. . . Hun God is een machtige God. Hun God sterft niet. Hij is gisteren, vandaag en voor altijd Dezelfde, en zij geloven het.

¹⁹⁷ Let op. Toen Jezus hier op aarde was, beweerde Hij niet een genezer te zijn. Vele mensen die tot Hem kwamen werden niet genezen. Vele malen werd Hij misschien naar de doden gebracht. Ik stel me voor dat er duizenden gestorven waren toen Hij hier op aarde was. Hij deed er maar drie opstaan; dat is een bevestiging. Hij kwam langs de poel van Bethesda waar mensen kreupel, lam, blind en verdord lagen, genas er geen één van hen, ging naar een man toe die op een brancard lag en genas hem, liep weg en liet de rest van hen daar liggen.

¹⁹⁸ Een Man vol deugd, vol geloof, God Zelf, Immanuël, hier op aarde, wonend onder ons, Hij zei: “Ik doe niets uit Mijzelf.” Toen ze Hem een vraag stelden in Johannes 5:19, zei Hij: “Voorwaar,

voorwaar, Ik zeg u: de Zoon kan niets in Zichzelf doen, maar wat Hij de Vader ziet doen, dat doet de Zoon ook." Nu, ga Zijn Leven na door de Bijbel heen, en kijk of het niet elke keer was wat de Vader Hem liet zien. Jezus zei: "Ik ben het niet die de werken doe, het is Mijn Vader Die in Mij woont, Hij doet de werken."

¹⁹⁹ Toen Filippus zich bekeerde, Nathanaël vond, hem terugbracht, wat gebeurde er? Hij zei: "Kom, zie Wie we . . . wie ik heb gevonden, Jezus van Nazareth, Zoon van Jozef."

Hij zei: "Zou er iets goeds uit Nazareth kunnen komen?"

²⁰⁰ Toen hij kwam om Jezus te zien, liep hij naar voren in de rij, ongeveer zoals daar. Jezus keek naar hem. Hij was misschien in de gebedsrij, voor zover ik weet. Maar hij kwam naar waar Jezus was, voor de zieken aan het bidden. Hij zei tegen hem, toen Hij naar hem keek, Jezus keek naar hem, zei: "Zie een Israëliet, in wie er geen bedrog is."

O, zei hij: "Hoe kende U mij, Rabbi?" Verbaasde hem.

"Wel," zei Hij, "voordat Filippus u riep, toen u onder de boom was, zag Ik u."

Hij zei: "Gij zijt de Zoon van God; Gij zijt de Koning van Israël."

²⁰¹ Hij ging verder op weg door Samaria. Hij ging naar Jericho, maar ging via Samaria, over de heuvel heen. Hij zat neer, stuurde Zijn discipelen weg. Een Samaritaanse vrouw verscheen. Hij zag haar daar water putten. De Vader had Hem gezegd om daarheen te gaan. Vertelde Hem niet wat er zou gebeuren, gewoon: "Ga daarheen."

Dus Hij kwam bij de vrouw daarboven en Hij zei: "Breng Mij te drinken."

Ze zei: "Het is niet gebruikelijk voor Joden om Samaritanen zoiets te vragen. We hebben geen omgang."

²⁰² Hij zei: "Maar als u zou weten met Wie u spreekt, zou u Mij om iets te drinken vragen." Wat deed Hij? Bleef een gesprek voeren, totdat Hij haar geest vatte; toen Hij dan haar geest vatte, wat met haar aan de hand was, zei: "Ga uw man halen."

Ze zei: "Ik heb er geen."

Zei: "U hebt terecht gezegd. Want u hebt er vijf, en degene die u nu hebt is niet van u."

Zij zei: "Ik bemerk dat u een profeet bent." Ze zei: "Nu, ik weet dat wanneer de Messias komt, dat Hij deze dingen zal doen, maar Wie bent U?"

Hij zei: "Ik ben Hem, Die tot u spreekt."

En ze liep de stad in, zei: "Kom, zie een Man die me alles vertelde wat ik ooit gedaan heb. Is dit niet de Messias?"

203 Nu, als die Jezus vandaag dezelfde Jezus is, dan zou Hij vandaag hetzelfde kunnen doen, en als God openbaart, kan Hij hetzelfde doen. Is dat zo?

204 Nu, kijk hier, gisteravond. Er waren mannen en vrouwen die hier zaten in deze rij, verlamd, zaten in rolstoelen. Vanavond zijn ze daar in de samenkomst, waar ze ook zijn, en lopen ze. Waarom? Jezus Christus.

205 Er waren mannen, vrouwen die naar het podium kwamen, zonde in hun leven. De Heilige Geest ging er regelrecht naartoe, vertelde hen precies wat het was en wat ze moesten doen. Ze werden aangezien, toen ze daar op het podium stonden, gaven hun harten aan Christus. Als dat niet Jezus Christus van de Bijbel is, dan ken ik de Bijbel niet.

206 Wat denkt u ervan, predikers? Klinkt dat als Christus van de Bijbel? Nu, het is niet de mens; het is Christus. Nu, als Hij vanavond terug zal komen, hier, en hetzelfde produceren dat Hij deed toen Hij hier op aarde was, wilt u Hem dan allemaal als Redder aanvaarden, als Genezer, en Hem geloven met heel uw hart? Als u dat zou, wilt u uw handen opsteken? God zegene u.

207 Onze Hemelse Vader, nu, het is, dit is alles wat ik weet te doen. De rest is aan U, mijn dierbare geliefde Redder, en ik bid dat U de zegeningen zult geven, door Jezus' Naam. Amen.

208 Nu, we hebben gisteravond alle gebedskaarten genomen. Ik geloof dat ze vandaag enkele nieuwe hebben uitgedeeld. Als de jongen. . . Ik zag dat hij hier een tijdje geleden was. En wat was. . .? O's? Goed, laten we dan beginnen om er enkelen in de rij te brengen.

209 Wie heeft nummer één? O, kijk naar uw gebedskaart en dan ziet u het, als u dat bent, mag u hier komen. Is deze dame hier. . .? In orde, ja, kom gewoon hier, dame, hier. Het is een beetje moeilijk. Ik zal er waarschijnlijk maar één of twee moeten roepen.

210 Wie heeft O, nummer twee? Zou u uw hand willen opsteken, wie nummer twee heeft? De dame daar achterin, zou u willen komen, dame, als u wilt? Wie heeft O, nummer drie? Zou u uw hand willen opsteken? Wie O, nummer drie heeft? Zou u uw hand willen opsteken? Hier achteraan, meneer? Sorry. In orde, zou u daar willen komen? Nummer twee en nummer drie, nu nummer vier. Wie heeft O, nummer vier? Wilt u uw hand opsteken? U, meneer? Wilt u hiernaartoe komen? Goed.

211 Nummer vijf. Wie heeft O, nummer vijf? Heeft u het, dame? Wilt u hiernaartoe komen? Nummer zes, wie heeft nummer zes? Zou u uw hand willen opsteken? Nummer zes? Sommigen van u, plaatsaanwijzer, kom hier en le- . . .haal dezen op, hier in deze stoelen. [Iemand spreekt tot Broeder Branham—Red.] (Welke ook. Pardon.) Goed, dat is prima. Goed, nummer. . . Waar was ik. . .? Vijf? Wie. . . zes? Wie heeft zeven? Gebedskaart zeven, zou

u nu uw hand willen opsteken. . .? Zeven, de dame daar. Acht, zou u snel uw hand willen opsteken? Acht, negen, zou u meteen uw hand willen opsteken? Negen? Goed, tien? En. . .

²¹² Nu, terwijl ze in de rij komen. Nu, hoevelen in dit gehoor, overal nu, ik zou u willen vragen. Nu, deze ouderwetse scherpe prediking mag dan wel zo ruw zijn als het maar kan, maar broeder, dat is alles wat ik weet. Dat is wat mij redde. En dat is alles wat ik weet. Ik. . . Alles wat ik weet, ik wil u geen aanstoot geven, maar ik zou u zeker nu liever een beetje aanstoot geven, om u in orde te brengen met God; en weten dat ik daar op die Dag moet staan, dan dat u wijst met uw vinger naar mijn gezicht, en zegt: "Waarom hebt u mij de waarheid niet verteld?" Zie? Ik zou het liever nu in orde gebracht hebben, u niet, alles geregeld?

²¹³ Nu, hoevelen hier hebben geen gebedskaart en willen dat er voor u gebeden wordt? Zou u uw hand willen opsteken? Steek gewoon uw hand op, als u geen gebedskaart heeft, maar u toch gelooft dat God u zou genezen. Moge de Heer Jezus in Zijn barmhartigheid u voor altijd zegenen. In orde.

²¹⁴ Nu, als we even enkele ogenblikken eerbiedig willen zijn, laten we eens kijken of ze in de rij. . . U. . . wel, dat, we hebben er ongeveer zoveel als u in die rij kunt krijgen, denk ik. Oké, we zullen hier nu voor enkelen bidden, en dan, de. . . We zullen nog even wachten om te zien waar de. . . onze dierbare, Hemelse Vader naartoe zal leiden. Nu, ik wil dat u met heel uw hart gelooft.

²¹⁵ Ik zie een man die zich uitstreckte, is dat uw dochter? Niet? Een man die zoveel geloof heeft, hij heeft een kleine dochter met polio die hier zit. Toen deze gebedsrij begon, strekte hij zich uit en verwijderde de grote beugel en schoen van zijn kind. Dat is de manier. Dat is de manier. Hm-hm, en dat—dat is geloof. Dat is hoe u het moet geloven. Onze liefdevolle Redder weet alle dingen, kan alle dingen doen.

²¹⁶ Nu, langs deze gebedsrij hier, slechts enkelen, en misschien kunnen we er straks nog een paar laten staan. Ik wil u daarbij wat vragen. Bent u allemaal onbekenden voor mij in de gebedsrij? Als u dat bent, steek dan uw handen op; allemaal onbekenden. Bent u daar allemaal onbekenden? Steek uw handen op, overal in de. . . Zijn er. . .? Allemaal onbekenden. Dan ken ik u niet. Ik weet niets over u, maar ik wil u iets vragen. Laat dit gewoon, op de Bijbel.

²¹⁷ Nu, wat als Jezus hier zou staan, in dit pak dat Hij mij gaf? Nu, wat—wat als Hij hier zou staan? Wat zou Hij doen met deze situatie vanavond? Wat als—als iemand daar zou komen zeggen: "Jezus, wilt U mij genezen?" Weet u wat Hij tegen u zou zeggen?

²¹⁸ Hij zou zeggen: "Ik heb het al gedaan. Gelooft u het niet?" Is dat juist? Wat Hij deed op Golgotha, kan Hij niet weer doen. Zie? Hij—Hij genas u op Golgotha. Hij redde u op Golgotha.

219 Nu, u zegt: “Ik ben twee jaar geleden gered, Broeder Branham.” Wel, u werd niet gered twee...U werd negentienhonderd jaar geleden gered. U aanvaardde het twee jaar geleden.

220 Jezus betaalde voor uw zonden toen Hij stierf op Golgotha. Hij betaalde voor uw ziekte toen Hij stierf op Golgotha. Daarom dus, als God, in Zijn barmhartigheid, dat deed, het enige wat Hij nu zou kunnen doen, zou ofwel de Bijbel oppakken, het Woord prediken. Of Hij zou in een taal kunnen spreken die door iemand anders zou worden geïnterpreteerd en iemand vertellen om iets te doen. Of, omdat Hij de Vorst der profeten is, zou Hij misschien hier kunnen staan, zoals Hij het deed in de Bijbelse tijd, en uw geloof zou kunnen komen en Hem aanraken tot deugd uit Hem zou gaan, en Hij zou zich omkeren en zeggen: “Wie raakte Mij aan?” En Hij zou omkijken en u precies vertellen wat er gebeurde. Is dat juist? Is dat Jezus?

221 Dan als deze dame die hier in de stoel zit hiernaartoe zou komen, en Jezus zou haar kennen, ik ken haar niet. God weet dat. Ik heb haar nog nooit in mijn leven gezien. Maar wat ik probeer te zeggen, vrienden, zodat u het altijd zult onthouden. . .

222 Nu, toen Jezus die dingen deed, wat zei Filippus dat Hij was? De Zoon van God. Wat zei de vrouw dat Hij was? De Messias, omdat Hij het deed. Maar wat zeiden de Joden dat Hij was? Zeiden: “Hij is een waarzegger. Hij is de duivel. Hij is Beëlzebub, de overste van al de waarzeggers.” Zie? Ze wisten dat Hij wist wat er met hen aan de hand was. Hij kende hun harten. Hij kende hun moeiten, want de Vader toonde Hem wat Hij wilde dat Hij wist. Ziet u wat ik bedoel? Nu, dat is Jezus vanavond, dezelfde.

223 In orde, nu, wees eerbiedig, waar u ook bent, en nu, dit behoort het eens en voor altijd vast te maken.

224 Zou u die dame hier brengen, of haar vertellen om hier te komen? Kom hier. Ik . . . Nu, dame, ik wil gewoon dat u daar staat; dat is alles wat ik vraag, gewoon . . . Dat is alles wat ik u vraag om te doen, gewoon daar staan.

225 Nu, ik ken u niet. U kent mij niet. U stak net uw hand omhoog, u kende mij niet, en ik ken u niet. Maar God kent ons beiden, zuster, en Hij, en Hij. . . Ik aarzelde even over dat “zuster,” ziet u, om dat te zeggen, maar ik erken nu dat u dat wel bent. Nu, zie, het eerste—eerste wat ik weet is dat u een Christen bent, want zodra ik uw geest vatte, kwam het zo binnen, dat u een Christen was. Ziet u? Uw geest was welkom. Als het steeds donker en bewolkt was geworden, had ik geweten dat u dat niet was; zie, en daarom zou ik u niet mijn zuster hebben genoemd. Dus dan, maar u bent een Christen. Nu, zoveel. . .

Nu dat is—nu dat is precies wat Filippus tegen Nathanaël zei.

Toen hij daar kwam, zei Hij: “Zie een Israëliet, of een gelovige, in wie geen bedrog is.”

226 Hij zei: “Hoe wist u dat ik een Israëliet was, een echte gelovige?” Zie? Dat is dezelfde geest. Die vrouw had een regelrechte zondares kunnen zijn, maar ik weet dat ze een Christen is. Zie? Want als eerste, haar geest, toen deze zalving die nu hier is, het ving heel snel op. Ziet u? Ik zag dat het een Christen was, het maakte Het welkom. Zie? Dus ze. . . Ik weet dat ze een Christen is.

227 Nu, als ik de vrouw niet ken, zij mij niet kent, als de Heilige Geest aan haar zou openbaren waarom zij hier is. . . ? Nu, natuurlijk, hoe langer ik met haar praat, hoe meer Het zou zeggen. Dat weet u, avond na avond.

228 Maar als Het haar gewoon zou vertellen waarom ze hier is, zou de hele groep van u geloven dat ik de waarheid heb verteld? Dat dat God zou zijn Die zegt dat het de waarheid is. Nu, een persoon kan hier komen en u alles ter wereld vertellen, het één of andere fanatisme bedenken, alles doen wat hij wil, dat. . . hij zou dat kunnen doen, u dat vertellen. Dat maakt niet dat het zo is. Maar wanneer God terugkomt en zegt dat dat de waarheid is, dan kunt u het maar beter geloven. Want dat—dat niet te geloven, dat is zonde.

229 Dus, ik heb getuigd. Nu is het Gods tijd om te getuigen of ik de waarheid heb verteld of niet. In orde, nu, ik sta hier gewoon met de dame te spreken, heb haar nooit in mijn leven gezien. Maar de dame is nu zeer bewust dat er Iets in haar buurt is, dat hier niet haar broer is hier, een man. Er is Iets dichtbij haar, en zij weet dat het zo is. En dat is die Engel daar die u op de foto ziet. Het is hier nu, gewoon een Licht tussen mij en de vrouw. Dat is de reden dat het daar neerdaalde en ik voelde dat het welkom was. Overal licht, ze is een Christen.

230 Nu, ik wil gewoon een ogenblik met u spreken, aangezien u de eerste patiënt bent. En ik wil dat elke persoon, waar u ook bent en wat er met u aan de hand is, kijk deze kant op, en zeg: “Nu, Heer Jezus, als U. . . ik ken die man daar, hij is gewoon een man. En als—als U mij gewoon, mij geloof laat hebben, en laat mijn geloof gewoon tot de plaats opgebouwd worden zoals het bij de dame zal zijn. . .” En let dan op wat God zal doen, en aanvaard Hem dan als uw Genezer of als uw Redder, wat u ook nodig hebt.

Nu, om met u te spreken, dame. Er zijn vanavond mensen praktisch overal rondom. Ik heb gewoon alleen u eruit genomen; geesten van overal.

231 Nu, aangezien ik gewoon een man ben, en u gewoon een vrouw. Het is precies hetzelfde soort beeld van Jezus Die met de vrouw bij—bij de bron sprak. Het is weer een man en een vrouw.

232 Nu, ik ken u niet en heb u nooit gezien, maar ik moet gewoon uw geest scheiden van deze andere geesten van mensen die spreken, of die bidden, weet u, op dit moment, geloof dat binnenkomt.

²³³ Maar onmiddellijk . . . Nu, als—als het publiek mijn stem nog hoort, de dame gaat bij me vandaan, en ze is—ze is een dame. Die vrouw, die voor me staat, is net in een ziekenhuis geweest, en dat is pas uren geleden. Ze is net vandaag uit het ziekenhuis ontslagen, of vanmiddag; zeven uur vanavond, toen ze uit het ziekenhuis kwam. Ze heeft een zeldzame bloedziekte, gekoppeld aan een mentale zenuwtoestand. Ga gewoon op weg, zuster, uw geloof geneest u, maakt u u gezond. Amen.

²³⁴ Geloof u? Met heel uw hart nu, heb geloof; twijfel niet. Indien gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk; maar u moet geloven. Nu, heb daar gewoon geloof, en u zult krijgen waar u om vraagt.

Kleine dame die daar zit, in de roze jas met die blaaskwaal, net . . . u bent genezen. God zegene u.

Leg uw hand op de dame naast u, want ze lijdt aan een nerveuze toestand, aan *deze kant daar*.

²³⁵ Onze Hemelse Vader, haar geloof heeft aangeraakt. Ik werd zwak. Ik zag het Licht van U over haar hangen. Ik verklaar hun gezond in de Naam van Jezus Christus de Zoon van God. Amen.

Zie, u heeft geen gebedskaart nodig. U heeft geloof; geloof dat God de waarheid heeft gezegd. Want Hij is niets anders dan de Waarheid; Hij is de bron van alle waarheid.

Nu, wees gewoon eerbiedig. Geloof gewoon met heel uw hart. U zou . . . u kunt hebben wat u—waar u om vraagt, als u het gewoon gelooft.

Nu, is dit . . . ? Dit is de patiënt? Ja. Ik ben niet buiten mezelf, maar de wereld zal nooit weten, zuster, wat voor gevoel het is.

²³⁶ Nu, zijn . . . Wij ken—kennen elkaar niet. We zijn onbekend voor elkaar, en ik ben uw broeder in de Heer Jezus, en we zijn hier en proberen elkaar te helpen. Als ik—als ik u kon helpen en het niet zou doen, zou ik een bruuft zijn, als ik u kon helpen. Maar er is niets in mij dat ik zou kunnen helpen, tenzij God mij zou laten weten wat te doen. Dus als Hij me zal openbaren waarom u hier staat, zult u het dan als waarheid aanvaard, als het om financiën gaat of wat het ook is? Zult u geloven dat God geïnteresseerd is in uw zaak en zal horen? Zult u dat?

²³⁷ Moge de Heer het toestaan, is mijn gebed, terwijl u naar mij kijkt. Niet, weet u, zoals toen Petrus en Johannes door de poort genaamd de Schone gingen en zeiden: “Kijk ons aan. Ziet u? Kijk ons aan.” Niet naar hen te kijken zoals Hij, maar gewoon om aandacht te schenken aan wat ze zeggen, om de aantrekkingskracht van de Geest te vangen.

²³⁸ Ik zie dat u wat moeite had met een oogaandoening, en ik zie een dokter die het onderzoekt. En hij raadpleegde een andere man, en die man, ze weten niet wat er aan de hand is met uw ogen. Ze kunnen niet zeggen; ze kunnen hun hand er niet op

leggen, wat het is. En dan zie ik dat ze u hier een soort van iets in uw maag geven, of zoiets, het is een verzakte maag. U heeft een verzakte maag. De dokters hebben uw opgegeven wat dat betreft. En u bent niet van—u bent niet van deze stad. U komt van langs de weg *die* kant op: Atlanta. En de dokter zei: “Juffrouw Trudy,” of zoiets noemde hij u. Dat is juist. Ga nu terug naar huis en wees gezond. Uw geloof maakt u gezond. God zegene u. Heb geloof.

²³⁹ Bent u de vader van het kind? Heb geloof in God. Twijfel niet, maar geloof, indien gij kunt geloven. . . Nu, onthoud, ik ben het niet. Luister ernaar; ik ben het niet. Nu, uw houding er tegenover. . . Noem het wat u wilt; dat zal bepalen wat u ervan krijgt. Het hangt ervan af hoe u het benadert.

²⁴⁰ De vrouw die Zijn kleed aanraakte; deugd kwam naar haar toe. De man die Hem op het gezicht sloeg en Hem met een rietstok sloeg en zei: “Profeteer en zeg wie U sloeg,” daar zat geen deugd aan.

²⁴¹ Kleine dame, die daar achteraan zit, u heeft last van een hoofdkwaal, nietwaar, dame? Zit en kijkt daar naar mij, gelooft u dat Je- . . . ? Ja, mevrouw, gelooft u dat Jezus u zal genezen? Hij heeft u toen net genezen. U . . . u heeft daar al een hele tijd last van gehad, dame. Het is nu van u weg. Uw geloof maakte u gezond. Geprezen zij de levende God. O, hoe we van Hem houden. Hoe u van Hem behoort te houden.

²⁴² Terwijl de Heilige Geest daar beweegt, er is een man die vlak achter u zit, die daar met reuma zit. Gelooft u, meneer, dat de Heer Jezus u gezond zal maken? Gelooft u dat? Ja, meneer, gelooft u dat? In orde, meneer. Dan kunt u uw genezing hebben. God zegene u. Het schokt u een beetje, nietwaar?

²⁴³ De dame die daar achteraan zit, met haar hand omhoog, aan het bidden, ze heeft een blaasprobleem. Ze wil ook genezen worden, ze kijkt me recht aan, zit daar achterin. Gelooft u dat God u zal genezen, daar achterin, dame? In orde, als u het gelooft, kunt u uw genezing hebben. Amen. Is Hij niet geweldig?

²⁴⁴ Dame, die hier achteraan zit, hier doorheen achteraan, ze kijkt me recht aan. Ik zie het Licht boven haar hangen. Ze heeft geen gebedskaart, maar ze lijdt aan een hartkwaal en reuma. Dat Licht ging regelrecht van deze man naar haar toe, hier doorheen. En nu, zuster, als u met heel uw hart wil geloven, u draagt een bril, als u wilt geloven, kunt u genezen worden. Jezus Christus zal u gezond maken. God zegene u. In orde, dat maakt het vast. Hm-hm. Amen. Hm-hm. O, hoe wonderbaar. Gelooft u?

²⁴⁵ Nu, hier, het lijkt erop dat u dat zou kunnen zien, Christen vrienden. Ziet u dat Licht wervelen? Hij staat precies hier. Het komt precies boven die da- . . . die daar zit, u heeft spataderen, u die daar zit. Gelooft u dat Jezus u gezond zal maken met die aderen, u zal genezen? Gelooft u het met geheel uw hart? Als u het gelooft, kunt u uw genezing krijgen. God zegene u.

246 Pardon, meneer. Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? U— u bent met uw baby gekomen, erg lieve kleine baby. Ik ken u niet. Dat weet u. Ik ben volledig onbekend voor u. Ik heb u nooit gezien, denk ik, in mijn leven, meneer. We zijn totaal onbekend voor elkaar, maar God kent ons beide, nietwaar, meneer? U heeft uw kleine baby, en ik kan die baby terug zien komen van een onderzoek. En de dokter zegt dat er geen hoop voor is. Die baby lijdt aan kanker in het bloed, genaamd “leukemie.” Dat klopt. Er is geen hoop in de wereld voor.

247 En, mijn broeder, de vader van die baby, u heeft de Heer Jezus Christus nodig als uw Redder, nietwaar? U bent een zondaar. Wilt u Hem nu aanvaarden als uw Redder? U . . . Wilt u uw hand opsteken, zeggen: “Heer, ik aanvaard U”? Leg nu uw hand op uw baby.

248 Almachtige God, in de Naam van Jezus Christus, ik berisp nu deze duivel die deze baby doodt. Moge vergeving en genade tot deze vader komen, en mogen ze gaan en leven en gelukkig samen zijn, in Jezus’ Naam. Amen. God zegene u. Uw zonden zijn weg. Heb nu geloof in God. Amen.

249 Geloof in de Heer Jezus Christus, en u kunt gezond worden. Gelooft u?

250 Wat denkt u, meneer? Gelooft u mij als Gods dienstknecht? Uw probleem is in uw rug, het is een ruggengraataandoening. Dat klopt, nietwaar? U hoopt vanavond dat u gered kan worden, en nog iets, u hebt een gewoonte waar u van verlost wilt worden, nietwaar? Sigaretten roken. Zult u ze nu gelijk opgeven? Steek uw hand op, zeg: “God, dit beëindigt het.” Ga voort, en uw rugprobleem zal in orde komen, in Jezus’ Naam.

251 Laten we zeggen: “God zij geprezen.” De dood hangt rond, het leven ook.

Gelooft u dat Christus u zou kunnen genezen van deze afschuwelijke demon? Gelooft u dat Hij het van u zal wegnemen en u van deze kanker zal genezen?

Almachtige God, de Auteur van het Leven, de Gever van elk goede gave, stuur Uw zegeningen op de vrouw en genees haar in Jezus’ Naam, bid ik.

Satan, ik berisp u in Jezus’ Naam. Amen.

Ga voort en verheug u nu.

252 Even een ogenblik. Wat denkt u, meneer, die daar in die rolstoel zit? Gelooft u? Gelooft u dat Jezus u gezond zal maken? Dat trof u toen wel, nietwaar? U besepte dat er iets gebeurde. Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? Wilt u mij als Zijn profeet gehoorzamen? Dan kunt u uit uw rolstoel stappen en hem duwen en naar huis gaan. Jezus Christus zal u gezond maken. Wees niet bang; geloof.

²⁵³ En de rest van u, terwijl hij eruit komt. U kunt hetzelfde doen. Daar is hij, ja, meneer. Wilt u opstaan? Een ieder van u, sta nu op dit moment op.

Almachtige God, Auteur van het Leven, Gever van elk goede gave, stuur Uw Geest op deze mensen, en genees een ieder van hen.

Satan, ik veroordeel u, in de Naam van de Heer Jezus Christus, kom uit deze mensen.

Een ieder van u, sta op, overal, en geef God de lof. De Heilige Geest...?...

WAT IS DAT IN UW HAND? DUT55-0611
(What Is That In Thy Hand?)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels op zaterdag 11 juni 1955 in het Porter Stadium in Macon, Georgia, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org